

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

Trianon – 1920–2010

**JUSTICE
FOR
HUNGARY!**

„Hiszek egy Istenben,
hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni
örök igazságban,
Hiszek Magyarorszáág
feltámadásában.”

**IGAZSÁGOT
MAGYARORSZÁGNAK!**

XXX. évfolyam, 2. szám

Budapest, 2010

Tartalom:

A MAGYAR NEMZET HÉT PARANC SOLATA	2
MAGYARORSZÁG NEMZETI GYÁSZNAJPA	3
A trianoni békediktátum	3
TRIANON HIMNUSZ	8
Nyílt levél a Magyar Köztársaság Elnökéhez, Kormányához, a Magyar Országgyűléshez!	8
Könyvajánló	8
„Magyar az, akinek fáj Trianon” (Illyés Gyula)	8
Kivonatos elemzés Károlyi Mihály nemzetáruló, országrontó tevékenységéből	9
TRIANON-EMLEKMŰVEK, ORSZÁGZÁSZLÓK	10
Felvidék, Révkomárom	10
Budapest, Szabadság tér	11
Trianon – az emlékezés napja Baktalórántházán	12
Észak-Dunántúli TSZK. Veszprém vármegyei alcsoport	13
PÁZMÁND	13
Közép-Magyarország, Nyugat TSZK.	14
ÉRD.	14
KÖZÉP-MAGYARORSZÁG, Kelet TSZK.	15
KÖMA Kelet Dunaharaszti Alegység 2010. június. 4. Trianoni megemlékezések	15
Nemzetiségek Felszabadítása	16
Bács-Kiskun megye	17
Dokumentumok a magyarok megsemmisítéséről (1917–1967)	17
Jász-Nagykun-Szolnok megye	18
HOLTOMIG HISZEM	18
KÖNYVADOMÁNY A KÁRPÁTALJAIKNAK	19
Erdélyi szervezetek csatlakoztak a kármentéshez!	19
A Nemzeti Összetartozás melletti tanúságtételről	20

Kiadja:

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

Felelős kiadó:

v. Dékány Ágoston orsz. tkp.

Felelős szerkesztő:

v. Tolnai Eta

Vitézi Tájközlő Szerkesztősége

Postacím: 1399 Budapest, Pf. 694/123

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

A Fővárosi Bíróság 11883 sorszám
alatt jegyezte be.

Székhely:

1095 Budapest, Soroksári út 46.

Postacím: 1453. Budapest, Pf.20.

E-mail cím: tvradmin@vipmail.hu

Honlap: www.vitezirend.hu;

www.vitezirend.co.hu

Bankszámlaszám:

11709002-20127262-00000000

Adószám: 18258325-1-43

A MAGYAR NEMZET HÉT PARANC SOLATA

Az Úristen kegyelméből azonban nincsen veszedelem a megmaradás lehetősége nélkül. Ha fölismerjük a veszedelmet, és él bennünk az akarat, hogy segítsünk magunkon, az Úr is velünk lesz! S ha már egyebet vénségemnél fogva nem is tehetek: szavakba foglalhatom a törvényt, mely részben minden nemzetre egyformán vonatkozik, de különösképpen a magyarra. És elnevezhetem ezt a törvényt A MAGYAR NEMZET HÉT PARANC SOLATÁNAK:

1. Tiszteld és szeresd a te Uradat, Istenedet, teljes szívedből, minden erődből, és rajta kívül más istened ne legyen. Bálványt ne imádj! A pénz mindössze eszköz, nem istenség. Érdekimádat, ön-imádat hamis utakra vezet embert és nemzetet egyaránt.

2. Magyar mivoltodat, az Úr legszebb ajándékát, meg ne tagadd soha! Őrizd, ápd, add át fiaidnak, mert csak addig marad rajtatok az Úr szeme, míg e nemzethez hívek maradtok. Ki nemzetét elhagyja: az Urat tagadja meg, s elvész nyom nélkül a népek tengerében.

3. De ne gyűlöld azt, aki más nemzethez tartozik. A gyűlölet méreg, mely megmérgezi az elmét, és gyűlöletet terem. Rokonod minden isten-fia ember, bármely nyelvet beszéljen is.

4. Szeress minden magyart, mert testvéred Ő: nemzeted fia. Segítsd és támogasd, mert közös hazát adott nektek az Úr. Ki testvére ellen fordul, vagy megcsalja azt: önmagát rövidíti meg ezzel, saját nemzetét gyöngíti, s az Úr parancsa ellen vétkezik. Ki széthúzás magát veti el: romlást arat.

5. Ki bántja a magyart: téged is üt. Nemzedet jussát, igazát védeni kötelességed. Csak úgy leszteek erősek, ha megvédtéek egymást. Bárki magyar vesztesége a te veszteséged is.

6. Légy becsületes, tisztességes és igaz! Ezek azok az emberi értékek, melyeken nemzeteknek, országoknak épülniök kell. Hamis szó, hamis cselekedet ingoványba vezet. Aki csalásra épít: nyakát törí. A felelőtlen ember homokra épít, amit elfúj a szél, és elmos az eső. A becsületesség olyan, mint a sziklakő: kemény és maradandó. Bár úgy tűnik ma, mintha csak a hamisak, gazok és gonoszok számára gyümölcsözne az élet; ne irigyeld őket! Összeomlik alattuk a csalásra épült világ. A jövődő az igazaké. Haladj csak bátran a becsület és tisztesség útján, a jövődő az igazakkal van.

7. Legyetek bátrak és hűségesek egymáshoz és a magyar nemzethez, mert az Úr szereti a bátrakat és a hűségeseket, s megsegíti azokat, akik az igazság útján járnak.

Őriztéek szívetekben ezeket a parancsolatokat, s meglássátok: az Úr veletek lesz!

Wass Albert (1993. május)

ÁRPÁD-HÁZ ALAPÍTVÁNY

1025 Budapest, Csalán u. 34. Telefon: 200-1973

Bankszámlaszám: 10700378-27035304-51100005

Adószám: 18109386-1-41

Nyilvántartási szám: 8738

Kérjük Rendtársainkat, a Vitézi Tájközlő kiadásához – anyagi lehetőségeikhez mérten – szíveskedjenek hozzájárulni. Szívesen vesszük hirdetések elhelyezésének kérését.

MAGYARORSZÁG NEMZETI GYÁSZNAPJA

*„Nem kell nekünk a más folyója!
Nem kell nekünk a mások bérce!
Csak magyar hegy és magyar róna
Ahogy az Isten rég kimérte.*

*Nem kell nekünk idegen égbolt,
Egy porszeme se a világnak!
Csak az kell, ami a miénk volt!
Igazságot, Igazságot, Igazságot
Magyarországnak!*

A hazánkat gyalázatosan megcsönkítő trianoni békediktátumot 90 esztendeje, 1920. június 4-én, budapesti idő szerint 16:32-kor íratott alá. Szerzőnk, aki hadtörté-

nész-muzeológus, noha egyoldalas összefoglalót kértünk tőle, alapos leírással szolgált. Hálásan köszönjük a nagyívű tanulmányt. (szerk.)

A trianoni békediktátum

„Testvéreink, ti drágák odafenn, minket itt fogott a beomló tárna!

*Csak fájó sóhajunkkal üzenhetünk hozzátok fel,
A fényes napvilágra.*

...

Testvéreink, ti drágák odafenn, zokog-e értünk hét falu harangja?

Sikolt-e érettünk a vészharang?

Hozzánk a mélybe nem hatol a hangja.”

...

1920. március – Reményik Sándor

A Magyarországot és a magyar nemzetet megnyomorító trianoni békediktátum előkészítéséről és hatásairól napjainkig igen sok publikáció jelent meg, attól kezdve, hogy rendalapító és országgyarapító vitéz nagybányai Horthy Miklós altengernagy, mint kormányzó felemelte a nemzetet nyomorából. De mi is volt maga a trianoni béke?

A Nagy Háborút lezáró Versailles-környéki békék szakítottak az évezredes béke-kultúrával. A különféle háborúkat lezáró békék – mint azt etimológiailag maga a béke szó jelenti – egészen a XIX. század végéig arra szolgáltak, hogy megbékéltessék a legyőzött fele(ke)t. Jó példája ennek a napóleoni világháborút lezáró 1815. évi bécsi békerendszer, amely Franciaországot visszaemelte a nagyhatalmak sorába, s alkalmas volt a világméretű béke megőrzésére egy teljes évszázadon át. A XX. századra azonban ez a békekötési kultúra átadta a helyét a diktátumoknak, amelyek a legyőzöttek megbüntetésére törekedtek, s ez egyaránt érvényes az 1919–1922 közötti versailles-i–washingtoni és az 1947. február 10-i párizsi békerendszerre. Épp ez utóbbi bizonyítja, hogy az előbbit nem is biztos, hogy békének lehet minősíteni: negyed század múltán újabb békerendszer megalkotására volt szükség, a Totális Háború, egyben az 1914-től három szakaszban 1945-ig tartó XX. századi világháború lezárására.

A magyar történelemben trianoni béke néven elhíresült diktátumot, mint a Magyar Királyság és a Nagy Háborúban győztes Szövetséges és Társult Hatalmak közötti hadiállapot lezárását és a háború utáni békeidőszak alapelveit kodifikáló nemzetközi jogi okmányt 1920. június 4-én a Versailles melletti Nagy-Trianon

palotában (Grand Trianon, tévesen a Kis-Trianon palotában vagy a Kis- és a Nagy-Trianon palotát összekötő folyosó csarnokában) írta alá magyar részről Benárd Ágost, a Simonyi-Semadam-kormány népjóléti és munkaügyi minisztere és Drasche-Lázár Alfréd rendkívüli követ és meghatalmazott miniszter, illetve 17 állam (az Amerikai Egyesült Államok, Franciaország, Japán, Nagy-Britannia és Olaszország, továbbá társult hatalomként Belgium, Csehszlovákia, Görögország, Kína, Kuba, Lengyelország, Nicaragua, Panama, Portugália, Románia, a Szerb–Horvát–Szlovén Királyság és Sziám) meghatalmazottja.

A trianoni békediktátum aláírásakor – a maradék – Magyarországon 10 perc-re megállt az élet, s megszólalt minden harang, duda stb. A Nemzetgyűlés 1920. november 15-én fogadta el, egy ünnepélyes tiltakozó nyilatkozat elfogadását követően. 1921:XXXIII. törvény-cikk címmel 1921. július 26-án lépett hatályba Magyarország és a ratifikáló, illetve a ratifikációs okmányokat kicserélő országok (Belgium, Csehszlovákia, Franciaország, Japán, Nagy-Britannia, Olaszország, Románia, a Szerb–Horvát–Szlovén Királyság és Sziám) között a Nemzetgyűlés általi törvénybe iktatásával. Görögországgal csak 1921. október 15-én lépett életbe. Az Amerikai Egyesült Államokkal, miután annak

Kongresszusa a trianoni békét nem ratifikálta, Magyarország külön kötött békét, amelyet 1921. augusztus 29-én írt alá Budapesten Ulysses Grant-Smith, az USA magyarországi megbízottja és gróf Bánffy Miklós magyar külügyminiszter, s az 1921:XLVIII. törvény-cikként 1921. december 17-én vált hatályossá. Szovjet-Oroszország (a későbbi Szovjetunió) sem írta alá a trianoni diktátumot, majd csak az 1947. február 10-i párizsi békét.

I. A békeszerződés szerkezete

A szerződés 14 rész 364 cikkelyéből állt. Bevezető része tartalmazta a Magyarországgal szerződést kötő szövetséges és társult hatalmak felsorolását, s kimondta a hadiállapot megszűnését közöttük.

Az I. rész a Nemzetek Szövetsége Egyesség-okmányát; a II. Magyarország határainak megállapítását; a III. a politikai rendelkezéseket, a más országokhoz került területekről, tulajdonokról és követelésekről való lemondást, a magyarországi kisebbségek védel-

mét és az állampolgárság kérdését; a IV. az Európán kívüli érdekeltségek újraszabályozását; az V. rész a katonai határozványokat; a VI. a hadifoglyok hazaengedését, hazaszállítását és a háborúban elesettek sírhelyének kérdését; a VII. a büntető rendelkezéseket, a háborús bűnösség fogalmát és a bűnösök bíróság elé állítását; a VIII. a jóvátételi kötelezettségeket; a IX. a pénzügyi határozványokat; a X. a gazdasági rendelkezéseket, benne a legnagyobb kedvezmény elvének 5 évre szóló, egyoldalú érvényesítési kötelezettségét, vasút-, posta- és táviróegyezményt, a volt Központi Hatalmak országaival 1914. augusztus 1. után kötött gazdasági szerződések hatályon kívül helyezését, a magyar kormányok 1918. november 3. és 1920. június 4. között hozott, a Szövetséges és Társult Hatalmak érintő gazdasági rendelkezéseinek hatályon kívül helyezését; a XI. a légi közlekedésre vonatkozó szabályokat; a XII. a kikötőkre, a víziutakra és a vasutakra vonatkozó rendelkezéseket, a Duna nemzetközi víziúttá nyilvánítását, egy, Magyarország tengerre való szabad kijutása érdekében később letárgyalandó egyezmény megalkotásának kötelezettségét, Magyarország előzetes hozzájárulási kötelezettségét a Szövetséges és Társult Hatalmak által később megalkotandó közlekedési egyezményekhez; a XIII. a munkáról, a nemzetközi munkaügyi szervezetekhez való magyar kapcsolódásról szóló rendelkezéseket és a Nemzetközi Munkahivatal alapszabályát; a XIV. a vegyes rendelkezéseket, benne Magyarország hozzájárulását a Szövetséges és Társult Hatalmak egymás közötti és harmadik országokkal kötött egyezményeihez, valamint az aláírók neveit rögzítette.

A Függelék egyes tételeit a fenti részekhez kapcsolták. A VIII. részhez csatolt I. Függelék a Magyarország-

ra kirótt kártérítést, a II. a Jóvátételi Bizottság szervezeti és hatáskörét, a III. a hajótérben történő kártérítést, a IV. a természetbeni jóvátételt, az V. a Szövetséges és Társult Hatalmaknak Magyarországon biztosítandó opciókat, a VI. a távirókábelek átengedését szabályozta. A IX. részhez csatolt Függelék az Osztrák–Magyar Monarchiától örökölt államadósság Magyarországra eső részét, illetve a Magyarország felé korábban fennállott államadósságok eltörlését (beszámítását a jóvátételbe) szabályozta. A X. részhez kapcsolt I. Függelék a tartozások behajtását felügyelő Felülvizsgáló és Kiegyenlítő Hivatal felállításáról és hatásköréről rendelkezett, a II. kimondta Magyarország vagy állampolgárai keresetének tilalmát a Szövetséges és Társult Hatalmak felé tulajdonjogi vagy gazdasági kérdésekben, a III. vegyes döntőbíró(ok) felállítását rendelte el vitás gazdasági kérdésekben. A XIV. részhez csatolt Függelék felsorolta azon nemzetközi egyezményeket, amelyeket Magyarországnak el kellett ismernie.

A béke szövegéhez Kiegészítő Jegyzőkönyvet csatoltak a végrehajtás szabályzásáról, Kiegészítő Nyilatkozatot az osztrák–magyar haditengerészet által elsüllyesztett hajókra vonatkozó iratanyag kiszolgáltatásáról, valamint Pótlás a Jegyzetekhez címen szövegszerű módosításokat és kiegészítéseket az egyes cikkelyekhez.

2. Területi határozványok

A Szent István-i Magyarország területe Horvátország nélkül 282.870 km², lakossága az 1910. évi népszámlálás szerint 18.264.533 fő volt. A történelmi Magyarországból megmaradt Csonka-Magyarországnak 92.963 km² (az 1920-as évek közepéig folyó területrendezések eredményeként 93.073 km²) és 7.986.875 lakos: eredeti felségterületének 32,88%-a, lakosságának

Íme, így nézne ki néhány nyugati nagyhatalom, ha velük tették volna azt, amit Magyarországgal!

Olaszország

Anglia

Franciaország

Németország

USA

41,76%-a, s a magyar anyanyelvűek 31,69%-át (3.319.579 főt) idegen államkeretbe kényszerítették. A továbbiakban – a négyzetkilométereket illetően – a kölcsönös területcseréket, sőt összesen 110 km² visszanyerését eredményező területcserék eredményeként kialakult adatsorokat használjuk.

A nemzetállamiság jegyében létrehozott új államokhoz csatolt területeken a lakosság 62%-a volt szlovák, 53%-a román, 37%-a délszláv, és hasonló arányok között mozgott az Ausztriához, Lengyelországhoz és Olaszországhoz csatolt terület többségének nevezett népessége is. Romániához került 102.181 km² (Erdély egésze, a történelmi Partium legnagyobb része és a Bánság kétharmada) és 5.257.467 lakos, amelynek 31,61%-a (1.661.805 fő) magyar, 10,74%-a (564.789 fő) német, 53,82%-a (2.829.454 fő) román volt. Csehszlovákiához került 63.004 km² (a Felvidék és Kárpátalja egésze, a Kisalföld Dunától északra fekvő, nagyobbik fele) és 3.651.100 lakos, amelynek 31,32%-a (1.143.399 fő) magyar, 8,67%-a (316.581 fő) német, 12,75%-a (465.597 fő) rutén, 46,46%-a (1.696.147 fő) szlovák volt. A Szerb–Horvát–Szlovén Királysághoz került 21.031 km² (a Délvidék, a Drávaszög vagy Baranya-háromszög, a Muraköz és a Muravidék, illetve a Bánság egyharmada) és 1.362.020 lakos, amelynek 32,52%-a (443.006 fő) magyar, 22,93%-a (321.350 fő) német, 22,5%-a (306.432 fő) szerb, 10,88%-a (148.193 fő) horvát, 4,27%-a (58.134 fő) szlovén, 6,01%-a (81.790 fő) román volt. Ausztriához került 4.026 km² (Burgenland) és 292.588 lakos, amelynek 22,09%-a (64.646 fő) magyar, 16,08%-a (47.061 fő) horvát, 60,73%-a (177.680 fő) német volt. Olaszországhoz került 21 km² (Fiume) és 49.806 lakos, amelynek 48,6%-a (24.206 fő) olasz, 25,95%-a (12.926 fő) horvát, 13,04%-a (6493 fő) magyar, 5,08%-a (2529 fő) szlovén, 4,65%-a (2315 fő) német, 2,68%-a (1337 fő) egyéb nemzetiségű volt. Lengyelországhoz került 584 km² és 23.662 lakos, amelynek 61,47%-a (14.546 fő) lengyel, 35,42%-a (8379 fő) szlovák, 1,69%-a (399 fő) német, 0,97%-a (230 fő) magyar, 0,45%-a (108 fő) egyéb nemzetiségű volt. A magát ruszinnak vagy (egybeírottan) magyarorsznak nevező hazai ruténség teljes egészében Csehszlovákiához került.

Az 1920. évi népszámlálás szerint Magyarország lakossága 7.986.875 fő volt. A 89,61% magyar (7.156.727 fő) mellett 10,39% nemzetiség élt az országban: 6,91% (551.624 fő) német, 1,78% (141.918 fő) szlovák, 0,46% (36.864 fő) horvát, 0,3% (23.695 fő) román, 0,1% (8239 fő) szlovén, 0,1% (7990 fő) szerb, 0,08% (6719 fő) lengyel, 0,66% (53.099 fő) egyéb. E népesség 63,9%-a római katolikus, 21,0%-a református, 6,2%-a evangélikus, 5,9%-a izraelita, 2,2%-a görögkatolikus, 0,6%-a görögkeleti, 1,1%-a unitárius, 0,1%-a egyéb vallású volt. Az 1930. évi népszámlálás 8.688.319 lakost mutatott ki. Ennek 92,09%-a (8.001.112 fő) volt magyar, 5,51%-a (478.630 fő) német, 1,20%-a (104.819 fő) szlovák, 0,32%-a (27.683 fő) horvát, 0,24%-a (20.564 fő) egyéb délszláv, 0,19%-a (16.221 fő) román, 0,08%-a (7.031 fő) szerb, 0,37%-a (32.259 fő) egyéb.

3. Gazdasági-pénzügyi határozványok

A trianoni béke számos gazdasági kérdéstről rendelkezett. Többek között kötelezte Magyarországot a volt Osztrák–Magyar Monarchia háború előtti adósságai

megfelelő részének, valamint a háború alatt felvett kölcsönök teljes egészének visszafizetésére. Fel kellett számolni az Osztrák–Magyar Bank magyarországi hálózatát, s helyébe új, önálló jegybankot kellett létesíteni. Magyarországot, a többi utódállammal együtt, kötelezte az osztrák–magyar pénzforgalom megszüntetésére, a közös bankjegyek felülbélyegzésére, majd a forgalomból való kivonására. A külkereskedelem szabályozásáról rendelkező rész kimondta, hogy Magyarország a békeszerződés életbelépését követő 6 hónap alatt köteles fenntartani az Osztrák–Magyar Monarchia háború előtt érvényben volt vámrendszerét, köteles – egyoldalúan – megadni a legnagyobb kereskedelmi kedvezményt a Szövetséges és Társult Hatalmak országainak, és egyetlen országot sem részesíthet speciális kereskedelempolitikai kedvezményben, kivéve Ausztriát és Csehszlovákiát, amelyekkel viszont 5 évig preferenciális kereskedelmi egyezményt köthet. Előírásokat tartalmazott még a Csehszlovákiával, Lengyelországgal és Ausztriával folytatott élelmiszer- és szénkereskedelemre vonatkozóan is. A békeszerződés a gazdasági és a pénzügyi előírások érvényesítésének szempontjából az 1918. november 3. előtti Osztrák–Magyar Monarchián belüli Magyar Királysághoz sorolta Bosznia–Hercegovinát is.

Kimondta, hogy Magyarország minden vagyonával és jövedelmével szavatol a jóvátételi fizetésekről. Köteles a flotta és a hadianyagok teljes, a vasúti járműpark részleges átadására, a fegyverszünet és a megszállás költségeinek fedezésére, valamint a háború előtti magántartozások garantálására. A pénzben fizetendő jóvátétel összegének megállapítását későbbre halasztotta, addig természetbeni törlesztést írt elő és ezért az állami bevételekre kimondta a Jóvátételi Bizottság zálogjogát. Ennek feladata a legyőzött államok jóvátételi kötelezettségeinek szabályozása, a jóvátétel nagyságának meghatározása, s a természetbeni juttatás és a pénzfizetés arányának megállapítása volt. Kezdetben 7 tagból (amerikai, angol, belga, japán, francia és olasz tag, továbbá Csehszlovákia, Görögország, Lengyelország, Románia és a Szerb–Horvát–Szlovén Királyság együttesen választott képviselője) állt a Jóvátételi Bizottság, majd az USA kiválásával 6 tagúra csökkent. A magyar kormány a pénzügyi stabilizációt előkészítő diplomáciai tárgyalások részeként, 1923. április 22-én a zálogjog feloldása érdekében a Jóvátételi Bizottsághoz fordult, amely 1924. február 24-én felszabadította a zárt összegeket, s ezzel lehetővé tette Magyarország számára a népszövetségi kölcsön felvételét. A Jóvátételi Bizottság Magyarországot 20 éven át, 1924–1943 között évi 10 millió aranykorona, majd az 1930. január 20-án a második hágai konferencián született megállapodás alapján 1944–1966 között évi 13,5 millió aranykorona fizetésére kötelezte. Magyarország jóvátételi kötelezettségét a lausanne-i konferencia 1932-ben törölte el.

4. Katonai határozványok

A trianoni béke katonai határozványai szerint az általános hadkötelezettséget meg kellett szüntetni, a magyar haderőt a továbbiakban kizárólag önkéntes alapon lehetett felállítani és kiegészíteni. A haderő létszámát, fegyverzetét, valamint az ország megmaradt hadiipari kapacitását a békeszerződés életbelépését követő 3 hónapon belül kellett az előírt szintre csök-

kenteni. A létszám nem haladhatta meg a 35.000 főt, beleértve a pótkereteket is, ezen belül a tisztok aránya nem haladhatta meg az összlétszám egyhuszadát, az altisztoké az egytizenötödét, ami 1750 tisztet, illetve 2333 altisztet (mai szóval tiszthelyettest) jelentett. A csendőrök, pénzügyőrök, erdőőrök, községi és városi rendőrök vagy egyéb hasonló közegek nem haladhatták meg azok számát, akik 1913-ban is hasonló szolgálatot teljesítettek és akik 1920-ban Magyarország új határain belül szolgáltak.

Minden tisztnek hivatásosnak kellett lennie és az önkéntes hadseregben szolgálatot nem vállaló tisztok semmilyen katonai továbbképzésben nem vehettek részt. Az újonnan kinevezett tiszteknek minimum 20, egymást követő évben tényleges szolgálatot kellett teljesítenie. Az altisztok és a legénység szolgálati kötelezettségére 12, egymást követő évet írtak elő. A csapatvezetésre vagy háború előkészítésére alkalmas minden szervezet fenntartását – a hadosztályparancsnokság kivételével –, így a vezérkarét is megtiltották.

A gyaloghadosztály szervezete és létszáma az előírások szerint: hadosztálytörzs (34 tiszt, 150 altiszt és legénység), 3 gyalogezred (egyenként 65 tiszt, 2000 altiszt és legénység, ezredenként 3 gyalogzászlóalj), 1 lovasszázad, 1 aknavető zászlóalj, 1 utászászlóalj, 1 táborigazgató ezred, 1 kerékpáros zászlóalj, 1 összekötő különítmény, 1 hadosztály-egészségügyi intézet, lőszerosztályok, vonat (összesen 414 tiszt, 10.780 altiszt és legénység létszámmal). A gyalogzászlóaljak 3 gyalog- és 1 géppuskás századból állhattak, a táborigazgató ezredet törzsből, 3 táborigazgató vagy hegyi tüzércsoportból, összesen 3, egyenként 4 táborigazgató vagy hegyi ágút vagy tarackot számláló üteggel. Az 1 engedélyezett lovashadosztály állhatott hadosztálytörzsből, 1 lovasszázadból (4 lovasszázad), 1 táborigazgató tüzérszázadból (3 üteg), autós géppuskás osztagból (219 tiszt, 5380 altiszt és legénység összlétszámmal). Az ugyancsak engedélyezett, elvileg a hadosztályköteléknél kisebb vegyesdandár állhatott: dandártörzsből, 2 gyalogezredből (ezredenként 3 gyalogzászlóalj), 1 kerékpáros zászlóaljból (3 század), 1 lovasszázadból, 1 táborigazgató tüzérszázadból (3 üteg), 1 aknavetőszázadból (198 tiszt, 5350 altiszt és legénység összlétszámmal).

A fegyverkorlátozások szerint a Honvédségben 1000 főre számítva rendszeresíthető volt 1150 db puská vagy karabély, 15 db géppuska, illetve mindösszesen 70 db aknavető, 105 db táborigazgató vagy hegyi ágút vagy tarack, a 10,5 cm-esnél nagyobb űrméretű lövegek birtoklását azonban tiltották. A további korlátozások szerint a hadsereg kizárólag Magyarország területén, rendfenntartásra és határszolgálatra volt alkalmazható. A katonaiskolák növendékeinek számát a tisztikarban beállt üresedések számához kellett igazítani. Sport- és egyéb egyesületek katonai kérdésekkel nem foglalkozhattak. (Legalábbis elvileg. Ismerjük, hogy az 1920–1930-as években többek között éppen ez utóbbiak felhasználásával sikerült a Honvédség engedélyezett 35 ezer fős létszámát – rejtve – több mint a kétszeresére növelni.)

A trianoni béke alapján a hadiipart érintő tilalmak és korlátozások végrehajtására az 1922:XI. törvény-cikk („Hadianyagok gyártásának és behozatalának korlátozása”) I. fejezete rendelkezett. E jogszabály külön felsorolta a Magyarországon előállítható hadianyagokat, amelyek a következők voltak: 10,5 cm-nél nem nagyobb űrméretű löveg, ezek lőszerai és alkatrészei, aknavető és lőszerai, minden kézi hadilőfegyver, kard, lándzsa, szurony, mindenféle hadilőszer, kézigránát és puskagránát, katonai optikai, táv- és hangmérő eszköz, minden fegyveralkatrész, katonai célú gépkocsi, lőpor és robbanóanyag. A gyártási kapacitás (tehát eleve a fizikai lehetőség) azonban nem haladhatta meg a karabély és a szurony esetében a havi 300 db-ot, pisztolynál a havi 80 db-ot, géppuskánál és géppisztolynál a havi 5-5 db-ot, lövegnél és aknavetőnél az évi 2-2 db-ot, gyalogsági töltényből a napi 50.000 db-ot, tüzérségi (és aknavető) lőszerből a napi 40-40 db-ot.

Huzagolt vadászfegyvert csak olyan űrméretben volt szabad gyártani, hogy ahhoz egyetlen európai ország hadilőszerét se lehessen használni. (Lehet, hogy a párizsi békekonferencia fogalmazói voltak figyelmetlenek, ám az önmagukat „Latin-Amerika poroszainak” nevező chileiek egyik hadilőszerének átmérője éppen megegyezett a legnagyobb tételben gyártott magyar – és osztrák, illetve német – vadászfegyverek űrméretével.)

Nem volt szabad előállítani lánghajtót (mai terminológiával lángszórót), fojtó vagy mérgező gázokat és más hasonló anyagokat, azok alkalmazására vagy azok elleni védekezésre használt készülékeket (így gázálarcot sem), páncélozott harcjárművet vagy hadicélt szolgáló más harci gépeket (mint láttuk, a katonai célú, páncélzattal és beépített fegyverzettel el nem látott gépjárművek kivételével). Fegyvert, lőszeret és más hadianyagot csak egy, állami tulajdonban lévő kizárólagos hadianyaggyárban volt szabad előállítani, s a békeszerződés életbelépését követően 3 hónap elteltével minden más, hadianyaggyártást szolgáló telepet meg kellett szüntetni vagy kereskedelmi célra átalakítani. Amíg e feltételek ehhez nem váltak adottá, átmenetileg a békeszerződés életbelépését követő 6 hónapig magánvállalatok is állíthattak elő hadianyagot. Ugyanez vonatkozott a hadianyagok raktározására és tanulmányozására (példának okáért a későbbi Haditechnikai Intézet) szolgáló intézményekre is. Az előírásoknak megfelelő szükségleteket meghaladó berendezéseket használaton kívül kellett helyezni vagy polgári célra átalakítani. A trianoni béke megtiltotta mindennemű hadianyag-exportot és -importot is.

Az 1927:VII. törvény-cikk, már a magyarországi Szövetségi Ellenőrző Bizottság távozása után, annak engedélyével módosította a hadianyagtörvényt. A Vámország fegyverszükségletét 3766-ról 5225-re, a hadipisztolyok számát 900-ról 1100-ra, a kardokét 900-ról 1160-ra emelte. Engedélyezte (kizárólag az Államrendőrség számára, karhatalmi alkalmazásra) 12 páncélgépkocsi behozatalát, ám azok lánctalppal vagy

más, terepjárásra alkalmas készülékekkel nem rendelkezettek. Felemelte a kézigránát gyártási limitét évi 175.000 db-ra, lehetővé tette továbbá 52.500 gázálarc gyártását, ami egyben azt is jelentette, hogy fel lehetett állítani olyan laboratóriumot, ahol (a gázálarcok tesztelésére) vegyi harcanyagot állíthatnak elő. E törvény-cikk lényegesen enyhítette a hadiipar korlátozásait, a hadüzemek jó része azonban ezeket sem érte el. A hadsereg hadianyaggal való ellátása elsősorban költségvetési kérdés volt, a nagyobb arányú termelést főleg az anyagi hiánya korlátozta.

5. Egyházi következmények

A trianoni államhatárok a Szent István-i Magyarországgal együtt szétrombolták a vele egyidős Katolikus Egyház kormányzatát és intézményeit is, s valamennyi történelmi egyház szervezetében és helyzetében mélyreható változásokat okoztak. A hívek millióinak elvesztése együtt járt az egyházi vagyon, az egyházi iskolák, kórházak és szociális intézmények majdnem felének az utódállamokhoz kerülésével. Magyarország – Horvátország nélküli – felekezeti összetétele lényegesen módosult (az első az 1910. évi, a második az 1920-as népszámlálás adata): római katolikus 9.010.305 fő (49,3%), illetve 5.069.729 fő (63,9%); görög szertartású katolikus 2.007.916 fő (11,0%), illetve 175.247 fő (2,2%); görögkeleti 2.333.979 fő (12,8%), illetve 50.990 fő (0,6%); református 2.603.381 fő (14,3%), illetve 1.670.144 fő (21,0%); evangélikus 1.306.384 fő (7,1%), illetve 497.012 fő (6,2%); unitárius 74.275 fő (0,4%), illetve 6224 fő (0,1%); izraelita 911.227 fő (5,0%), illetve 437.310 fő (5,9%). A katolikusok (latin és görög szertartásúak) együttes aránya alig változott, ám a korábban jelentős görög katolikus kisebbség a ruszinok és a románok elkerülésével erősen lecsökkent. A Görögkeleti Egyház jelentéktelenné vált, a román ortodox metropólia egészében, a szerb a budai püspökség kivételével a határon túlra került.

Az 1918-as római katolikus egyházszervezetet alkotó 5 érseki tartomány 5 érsekségéből és 24 püspökségéből teljes egészében elkerült 2 érsekség és 11 püspökség, további 2 érsekséget és 10 püspökséget az új határok két vagy három részre szeltek, mindössze 3 püspökség (a veszprémi, a székesfehérvári és a váci) maradt érintetlen. A zágrábi érseki tartomány teljes egészében az Szerb–Horvát–Szlovén Királysághoz, a gyulafehérvár-fogarasi görög katolikus érseki tartomány – néhány parókia kivételével – Romániához került. Az esztergomi érseki tartományból Csehszlovákiához került a nyitrai és a besztercebányai püspökség egésze, s székhelyével együtt nagy részében odakerült az eperjesi görög katolikus püspökség is. A munkácsi görög katolikus püspökség nagyobb része Csehszlovákiáé, kisebb része Romániáé lett, csak egyetlen parókiája maradt Magyarországon. A hajdúdorogi görög katolikus püspökség kisebb része Romániához, néhány parókiája Csehszlovákiához került, de központi része és székhelye, Nyíregyháza Magyarországon maradt.

A legnagyobb veszteség az esztergomi érsekséget érte, mivel területe a Felvidékre esett, így csak székhelye, Esztergom, illetve Budapest maradt meg belőle (493 plébániából 89). A pécsi püspökség déli fele a Szerb–Horvát–Szlovén Királysághoz került. A szombathelyi püspökséget a szerb–horvát–szlovén és az

osztrák határ három részre osztotta, ám nagyobb része Magyarországon maradt. A győri püspökség elvesztette burgenlandi plébániáit. Az egri érseki tartományból teljesen Csehszlovákiához került a szepesi püspökség, s székhelyével együtt nagy részben odakerült a roznyói és a kassai püspökség is. A szatmári püspökség egyik fele Csehszlovákiához, másik fele a székvárossal, Szatmárnémetivel együtt Romániához csatoltatott, csak töredéke maradt Magyarországon. A kalocsai érseki tartományból teljesen Romániához került az erdélyi püspökség, s nagyobb részben a nagyváradi püspökség. A csanádi püspökség nagy része a székvárossal, Temesvárral Romániának jutott, kisebb része a Szerb–Horvát–Szlovén Királyságnak, maradék magyarországi részein a püspökség új székvárosává Szegedet tették meg. A kalocsai érsekség nagyobb és gazdagabb része, a Bácska a Szerb–Horvát–Szlovén Királyságé lett. A pannonthalmi bencés egyházmegye 3 felvidéki plébániáját veszítette el.

A római katolikus szerzetesrendeket is súlyos veszteségek érték. A jászóvári premontrei kanonokrend rendházaival és iskoláival együtt teljesen elveszett. A Felvidéken igen elterjedt piarista rend rendházainak és iskoláinak majdnem fele került az utódállamokhoz. Csak a latin egyházat nézve (Horvátország nélkül) az 1915-ben meglévő 5857 világi papból, 2246 szerzetesből és 6410 apácából 1920-ra 2620, 1340, illetve 3024 maradt. A gazdasági veszteségek a Katolikus Egyházat sújtották a leginkább, például 1918-ban Magyarország területén az egyházi birtok 1.721.005 katasztrális holdat tett ki, amelyből 952.780 maradt meg.

A magyar nemzeti egyháznak számító Református Egyház súlya a nemzetileg közel homogénné vált országban jelentősen megnövekedett. Teljesen elveszett az erdélyi egyházkerület, a Királyhágón túli Erdély. A trianoni területen is működő 4 református egyházkerület közül a dunántúli és a Tiszán-inneni elvesztette felvidéki, a Duna-melléki, délvidéki, a tiszántúli, bán-sági, partiumi és kárpátaljai egyházmegyéit. Az Evangélikus Egyház aránya alig változott, de a felekezeten belül megszűnt a szlovák többség, s teljesen elvesztette az erdélyi szász evangélikus egyházat. A trianoni területen is működő 4 evangélikus egyházkerület (a dunántúli, a Dunán-inneni, a bányai és a tiszai) közül az utóbbi három elvesztette felvidéki részeit. Az egyéb utódállamok felé elszorított veszteségeik lélekszámban nem voltak jelentősek az evangélikusok földrajzi elterjedtsége miatt. Az erdélyi színmagyar Unitárius Egyház – egyetlen egyházközség kivételével – Romániához került. Az izraelita felekezet elsősorban az Észak-Kelet Felvidéken és Kárpátalján vesztett népes községkerületeket, ám a magukat többségükben magyar anyanyelvűnek valló izraeliták számaránya országosan némileg emelkedett.

Noha a történelmi egyházak felső vezetése, beleértve Rómát is, 1945 előtt egyszer sem deklarálta hivatalosan az egyházszervezet elvi megváltoztatását (szétszakítását), az 1920 utáni gyakorlat egyre inkább mindennapi gyakorlattá tette annak szétszabdaltatását és új szervezeti keretek között történő átstrukturálódását.

dr. v. matolcsi Ravasz István
honvéd alezredes, hadtörténész-muzeológus

Grafika: Takács Viktória

TRIANON HIMNUSZ

*Ki tudja merre, merre visz a végzet,
Göröngyös úton, sötét éjjelen.
Vezesd még egyszer győzelemre néped,
Csaba királyfi, csillagösvényen.
Maroknyi székely úgy áll mint a szikla,
Népek harcának zajló tengerén.
Fejünk az ár, jaj, százszor elborítja,
Ne bagyd elveszni Erdélyt Istenünk!*

*Áldott hazánknak délvidéki népe
Ezredév óta drága kincs nekünk.
Győztes hatalmak elrabolták tőlünk,
De szívünkben mi sosem feledünk!
Szabadka, Zombor, Újvidék és Bácska
Memnyit kell szóllan ma is túrnötök.
De sziklasírban, régen eltemetve,
Vigyáz s erőt ad sok-sok őstök.*

*Ős Felvidékünk és te, Kárpátaljja,
Szép Órvidékünk, gazdag tájai,
Történelmünknek bősi korszakában
De sokszor védtek büszke várai!
Ungvár és Munkács, Kassa, Krasznaborka,
Lakóid ma is egytestvér velünk.
Segítsd őket, magyarnak maradni,
Védd nemzetünket, kérünk, Istenünk.*

Nyílt levél

a Magyar Köztársaság Elnökéhez, Kormányához, a Magyar Országgyűléshez!

Megelégedéssel és örömmel fogadtuk a Fidesz–KDNP kormány által benyújtott, és az Országgyűlés által az első között szentesített törvényeket, amelyek az anyaország határain túlra kényszerített nemzettestvéreket érintik.

E jogszabályok tartalma ékes bizonyítékai annak, hogy a Szent István-i szellemben gondolkodó és cselekvő kormánynak, ill. a T. Háznak nemhogy nem közömbös a trianoni mészárszéken feldarabolt nemzet sorsa, hanem felelősséget is vállal érte.

Itt, Kárpátalján, minden évezredes történelmünk szellemét idézi: a Vereckei szoroson a honfoglaló ősokeket, az ungvári vár Álmos vezért és Anonymus költői képzetét, a munkácsi vár Zrínyi Ilonát és II. Rákóczi Ferencet, a beregszászi domonkos rendi kolostor az itt élő, időző Erzsébet királynét, a huszti vár Kölcsey Ferencet, a tiszaujlaki Turul Emlékmű, a dolhai emlékoszlop szabadságharcainkat, stb., mindezek együtt egységes és megkérdőjelezhetetlen múltunkat. Bízunk abban, hogy a keresztény értékrendben meghirdetett József Attila-i gondolat – „...rendezni végre közös dolgainkat,/ ez a mi munkánk; s nem is kevés.” – ma is érvényes, időszerű.

Gyógyír lehet a 90 éve sajtó sebekre, egyesítheti a nemzetet, s egy szebb jövő reményére jogosíthat fel. Valódi megoldás azonban elképzelhetetlen a határon túli közösségek anyaországi támogatása, illetve az autonómia-törekvések beteljesedése nélkül.

A sok hányattatást és húségpróbát megért kárpátaljai magyarság, ezen belül a Vitézi Rend tagjai, kik esküjünkben vallják: „...Magyarságotat soha fel nem adom, magyar hazámat és nemzetemet soha meg nem tagadom!” – bizalommal és köszönettel fordulunk az anyaország kormánya felé, azzal az eltökélt szándékkal, hogy továbbra is hű és hasznos tagjai leszünk a 15 milliós magyar nemzetnek.

Feladatunk Nemzetünk egyesítéséhez, a magyarság tekintélyének visszaállításához való hozzájárulás.

Isten minket úgy segítjen!

v. Kövér György

Könyvajánló

Szabó Mária: A Romanelli misszió (La missione di Romanelli)

A Magyar Örökségdíjas HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum támogatásával létrejött hiánypótló kétnyelvű (magyar–olasz) történelmi kiadvány! (Mundus Magyar Egyetemi Kiadó, 2009)

Dr. Holló József Ferenc ny. altábornagy, c. egyetemi tanár, a hadtudományok kandidátusa előljáró szavai:

„Guido Romanelli az olasz–magyar (katonai) kapcsolatok kiemelkedő személyisége. A dicsfény, mely neve körül már 1922-re kialakult és a két világháború között rendületlenül tovább élt, mára már jelentősen megkopott. Mi katonák is évtizedekig legfeljebb annyit tudtunk róla, hogy a magyarországi tanácsköztársaság idején megmentette elődeinket, az ellenforradalmár ludovikás tisztinövédeket és parancsnokaikat... Ezt, az elsősorban olaszországi kutatásokra épülő, kétnyelvű könyvet mindazok forgathatják haszonnal, akiket érdekelnek a két világháború közötti olasz–magyar (katonai) kapcsolatok, az első világháború utáni európai átrendeződés, a magyarországi tanácsköztársaság, ill. Budapest román megszállásának időszaka.”

„Magyar az, akinek fáj Trianon” (Illyés Gyula)

TRIANON 90 NEW YORK; 2010.
JÚNIUS 6. 12:30, ENSZ PALOTA

New York magyarjai is közös megemlékezésre hívták minden nemzetben gondolkodó honfitársunkat, hogy együtt emlékezzünk meg a trianoni diktátum 90. évfordulójáról. Hitünk szerint, „minden magyar felelős minden magyarért.” A világ magyarjainak képviselőjében álltunk ki az ENSZ székház tövében nemzetünkért.

Éljen Ön bárhol a világban, ha lelkileg velünk akar tartani, civil szervezete nevében jelezze szándékát az alábbi e-mail címen weboldalának linkjével s mi felvesszük a támogatók listájára, hogy kiállhassunk egymásért.

e-mail: 90@Trianon.us;
www.TRIANON.us

*Kilencven éve vérzek! –
teérted Európa,
teérted Világ!
Tagjaimat – darabonként –
keresztre feszítettétek!
Szelíd lesz mégis
a magyar feltámadás.*

Varjas Tóth János

Kivonat elemzés Károlyi Mihály nemzetáruló, országrontó tevékenységéből

(Az út egy végső szakasza Trianonig...)

Az Osztrák–Magyar Monarchia felett tornyosuló sötét felhők előrevetették a birodalom összeomlásának árnyékát. Az angolok és a franciák nem nézhették tétlenül a rövid életű Osztrák–Magyar Monarchia virágzását, a Kiegyezés utáni Magyarország hihetetlen mértékű felemelkedését.

Megjegyzés: Kellő nyomatékkal kell hangsúlyozni, hogy egy ország fejlődését mindig ugyanabban a korban, ill. történelmi időben, a hasonlításra alapot adó többi ország fejlettségének viszonylatában kell vizsgálnunk!

Tehát a gyarmatait sorra elveszíteni kényszerülő angolok és a hasonló nehézségekkel küszködő kétkulacos franciák hatalmi törekvéseinek útjában az ősi ellenség, Németország és a Németország természetes szövetségeseinek számító, virágzó Osztrák–Magyar Monarchia állt; ezen belül is Magyarország, a magyarok! – kik az iszlám európai terjeszkedésének útját állván, évszázadokon keresztül ontották vérüket. „*A magyar vér oly nagy értéke Európának és a szabadságnak, hogy óvnunk kell minden cseppjét!*” – vallotta Albert Camus, a Nobel-díjas francia író, 1956-ot követően.

A románok pedig meg akarták alapítani Nagy-Romániát; a szerbek elszakadásra törekedtek, hogy megalakíthassák az összes délszlávok közös államát; a csehek a szlovákok bekebelezésére törekedtek, de még ennél is nagyobb veszélyt jelentett a magyarság számára az, hogy a pánszlávizmus megvalósításának szükségessége egyre szabadabb utat, egyre nagyobb nyomatékot kapott! Ezen törekvések útjában, földrajzi elhelyezkedésénél fogva egyedül Magyarország állott. A Monarchia erőskezű uralkodó nélkül maradt, amikor 86 éves korában, 68 éves uralkodás után meghalt az Aradi Vértanúk mártírhalálát helyben hagyó uralkodó, a keménykezű Ferenc József császár, akit a Kiegyezés után magyar királlyá koronázták. Más törvényes utód híján őt, az akkor csak 29 éves unokaöccse, a gyengekezű Habsburg Károly követte a birodalom trónján. A háború gyors befejezésébe és a Monarchián belül szükségessé vált belpolitikai reformok végrehajtásába IV. Károly, Magyarország utolsó apostoli királya nagyon rossz időpontban és ügyetlenül kezdett bele. Tetézte ezt azzal, hogy Tisza István gróftól elvette a végrehajtható hatalmat, s ezt, erre a legalkalmatlanabb, legérdemtelenebb személy kezébe adta, pedig az első világháború kellős közepén, abban a válságokkal sűrűn átszótt időszakban egy Mátyás király keménységű és eszű uralkodóra lett volna szükség. IV. Károly rövid uralkodása során egyik rosszul időzített lépését egy másik, még hibásabb lépésével tetézte. Rossz tanácsadókra hallgatván, a kormányalakítási megbízást végül is a bolsevikokkal szimpatizáló, hazaáruló gazembernek, Károlyi Mihály grófnak adta, aki hitel nélküli politikus volt; korábbi léha életére valamint politikai nézeteire való tekintettel a saját társadalmi osztálya körében sem találta helyét. A mai szóhasználatunk szerint, „link karakter” volt. Károlyi Mihály már korábban át nem gondolt reformokat követelt Tisza István miniszterelnöktől. Hogy végtelen becsvágyát kielégítse, Károlyi Mihály anarchista bolsevik erőkkkel kereste az együttműködést. Később, mint Magyarország miniszterelnöke, azt kérte a királytól, hogy

mind sajátmagát, mind pedig kormánya tagjait mentse fel a hivatali esküje alól. Érthetetlen okoknál fogva IV. Károlytól ezt meg is kapta. A bolsevista csőcselék ezzel zöld utat kapott és megkezdődött Magyarország tudatos és módszeres tönkretétele. Károlyi Mihály azonban még ennél is messzebb ment. Nemcsak magát és kormánya tagjait, de még a magyar katonákat is felmentette a hazájuknak tett esküje alól. Károlyi „*munkásságának*” eredményeként szovjet mintájú szervezetek, intézmények alakultak és ilyen anarchikus állapotoknak esett elsőként áldozatul maga **gr. Tisza István** magyar miniszterelnök!

Károlyi Mihály egyre mélyebben süllyedt a bolsevista zűrzavar mocsarába. Azt követően, hogy a monarchia részéről minden harcban álló csapatra nézve aláírták már a fegyverszünetet, és ezek a megállapodások Magyarország területi épségét nem érintették, Károlyi, mint a teljes átalakuláson keresztül ment ország nemzeti tanácsa és hadserege főparancsnokának szószólója, különbke megköltése céljából Belgrádban hivatlanul megjelent. Ezzel a lépéssel ki akarta hangsúlyozni Magyarországnak Ausztriától való különválási szándékát is. Károlyi egyetlen cselekedetével, ill. tetteivel sem képviselte soha a Magyar Népet, a Magyar Nemzet, a haza érdekeit. Hogy árulását Károlyi tetézzé, a frontokról hazatérő katonák kezéből kivette a hont védő fegyvereket, s helyükbe ekeszarvat, kalapácsot ígért. A földreform mindig is nagyon jó mézesmadzagnak bizonyult, így a kiéhezett, fáradt, elfásult katona, aki nem láthatta a veszélyt, természetesen fegyver helyett sokkal inkább a beígért földet választotta. Volna, mert Károlyi a felelőtlen ígéreteit nem tudta beváltani. Erre több oknál fogva is alkalmatlan volt.

Károlyi Mihály, a katonák lefegyverzésével is tüntetően szolgálni akarta a hazánk védtelen testéből lakmározó ellenségeink érdekeit. A hazai- és belgrádi árulása nyitotta meg tulajdonképpen fegyvertelen Hazánk védtelenné vált kapuit a dühöngő fenevadak előtt, amellyel Magyarország máig tartó kifosztása, kirablása, élveboncolása kezdődött el. Először a csehek rontottak ránk. Károlyi megparancsolta a katonáknak, hogy ellenállást ne tanúsítsanak. Mint ahogyan a történelemben törvényszerű, a forradalmak egyre erősödő heve előbb-utóbb mindenkit elsöpör. Ez a szél nem kímélte Károlyit sem. Utolsó gyalázatos tetteivel a hatalmat, amellyel sohasem tudott mit kezdeni, de elnyerése érdekében bármilyen gyalázatos dolgot képes volt elkövetni, egyszerűen átadta a bosszúszomjtól lihegő anarchistáknak, kiknek kizárólagos céljuk volt az addig kialakult társadalmi rend, értékrendjeink porig rombolása. Ezek az anarchisták, a bolsevik kun bélák, rákosi mátyások, korvin ottók, szamuely taborok ahol csak tudtak, romboltak, fosztogattak, kínoztak, akasztottak. S tették ezt bármiféle épkezláb elképzelés nélkül, mert a romba döntött építmények, intézmények helyébe nem építettek semmit! Magyarország szomorú történelmében ezzel ismételtén egy újabb, egy **még szomorúbb fejezet** nyílt.

Vattay Szabolcs, 1999. márciusa

Az egész ország szégyenére ennek a Károlynak a szobra még 2010-ben is a Magyar Országház mellett áll.

„MINDEN MAGYAR FELELŐS MINDEN MAGYARÉRT!”

TRIANON-EMLEKMŰVEK, ORSZÁGZÁSZLÓK

Az első világháború hősi halottaiért, az idegen földön eltemetett hős magyar katonáért szinte minden községben igény volt emlékhelyek létrehozatalára, melyek általánoságban közadakozásból épültek. A Horthy kormány és az irredenta (a két világháború közötti mozgalom az igazságtalan trianoni békeszerződéssel elcsatolt valamennyi terület visszaszerzésére. szerk.) szervezetek, mint pl. a Védő Ligák Szövetsége és a Magyarország Területi Épségének Védelmi Ligája ösztönzésére megindult az országzászlók és a Trianon-emlékművek létrehozása, melyet összekötöttek az első világháborús hősi halottak kegyhelyeinek építésével. A főváros minden kerületében emeltek egy, vagy több ilyen emlékhelyet. A legnevezetesebb volt a Szabadság téri, amelyet a kommunisták leromboltak. Vidéken is gyönyörű emlékhelyek létesültek, mint a Sághegyen található, hazánk legnagyobb, éppen maradt, Trianonra emlékező emlékműve 1934-ből. Azóta is a szépséges Sághegy oldalában magasodik a Trianon emlékkereszt, messziről látható örök mementóként! 1989 után ismét erőteljes törekvésként robbant ki a szándék: állítsunk méltó emléket örök hitünknek, mely szerint: „Magyarország nem volt, hanem lesz!”. Emlékeztessünk Trianonra, a legsötétebb és legaljasabb békediktátumra! Ezek a törekvések általában helyi kezdeményezésre, helyi összefogás eredményeként indultak. A kilencven éve történt tragédia évfordulóján a nemzeti összetartozás jelképeként egyre több új Trianon-emlékhelyet és

országzászlót avatnak országszerte, sőt elmondható: a Történelmi Nagy-Magyarországon is. Az országzászlók – csakúgy, mint a Trianon-emlékművek, a magyarság trianoni, – történelmének legnagyobb, legmélyebb – tragédiáját, s a gyászban szétszabdalt nemzet összetartozását jelképezik. 1944-ig több, mint ezer országzászlót állítottak! A vörös megszállás ideje alatt szinte mindet megsemmisítettek, eltüntették, átnevezték. A rendszerváltás óta rehabilitálták mind az országzászlókat, mind a Trianon-emlékműveket.

„Ahogy az országban egyre több helyen húzzák fel nemzeti lobogónkat, úgy lép elő egyre több magyar hazafi, aki ősei koinokságával veti meg lábát ezen a földön, Nagyapái harcaiból merít erőt, és egyre hangosabban kiáltja: **ELEG VOLT!**” (Könyi-Kiss Domonkos, 2008, Agárd, Országzászló-szentelés, részlet.)

2010-ben Csonka-Magyarországon összességében több, mint 120 Trianon-emlékművet, országzászlót, kopjafát, emlékhelyet, emléktáblát avattak.

A következőkben néhány Trianon-megemlékezésről számolunk be, melyek szervezésében, vagy az emlékmű-állításban, a megemlékezéseken való részvételben a Történelmi Vitézi Rend törzsszékei, tagjai jelentős szerepet vállaltak; megköszönve és értékelve a rendi egységet, fegyelmet és összefogást.

V. T.

Felvidék, Révkomárom

Nagyon köszönöm a felkérést, jóleső érzés, hogy gondoltatok ránk.

Az ellenünk indított médiaháború ellenére – amit a szlovákiai magyar sajtó legolvasottabb terméke robbantott ki – megtartottuk békés megemlékezésünket. Június 4-én Révkomáromban tartotta a MET (Magyar Egységügyi Társaság) és a SZMET (Szlovákiai Magyar Egységügyi Társaság) a hagyományos éves konferenciáját, ahol a fő téma Trianon volt.

A Himnusz és megnyitó beszédem után dr. Mikola István – az országgyűlés egészségügyi bizottságának elnöke – mondott köszöntőt a kb. 160 fős hallgatóságnak. Utána Koltay Gábor rendező osztotta meg velünk Trianonnal, ill. nemzettudatunk erősítésével kapcsolatos gondolatait. Dr. Popély Gyula felvidéki egyetemi tanár, író, publicista: A Magyar Trianon a Kárpát-medencében c. előadása következett, v. Szakács Gábor a rovásírás rejtelmébe vezetett be bennünket és annak lélektani hatásáról beszélt.

Sajnos dr. Tóth Zoltán József nem vállalta el a felkérést a helyettes államtitkári kinevezése miatt, így a Szent Korona-tan előadást felvidéki

író barátom id. Batta György tartotta meg. Különösen nagy örömmre szolgált, hogy a T.V.R. nevében jelen volt v. Sz. Kovács Ferenc, mányi rendtársunk.

A T.Ü.Kör elnöke, Feszty Zsolt és Raffay Ernő történész

A megemlékezést a református templomban folytattuk istentisztelettel, a szolgálatot ft. Fazekas László püspök úr tartotta. Büszkén mondhatom, hogy templomunk tele volt, becslés szerint kb. 2000-2100 jó érzésű magyar emberrel. Az istentisztelet befejezése után átvonultunk a református parókia területére, ahol az irodalmi műsort követően Raffay Ernő történész és a T.Ü.Kör elnöke Feszty Zsolt mondott beszédet, mindketten láthatóak a fotón (A szobor felállítását a 'Te Ügyed Kör' kezdeményezte és teremtette meg hozzá a feltételeket.) Az emlékmű bemutatásán jelen volt a T.V.R. tatai állománya v. Dinga László György v. hadnagy vezetésével. Bemutatásra került a Trianoni emlékmű – sajnos csak bemutatásra és nem avatásra, mivel a szlovákiai országos műemlékvédelmi hivatal visszavonta a kerületi hivatal által kiadott engedélyt, a hivatal eljárási hibájára hivatkozva.

Ennek ellenére az emlékmű áll és bízom benne, állva is marad – azért van lécekkal egyenlőre kitémasztva, mert nem tudtuk lebetonozni engedély hiányában.

Rendtársi üdvözlettel

dr. v. Bastrnák Ferenc

Budapest, Szabadság tér

A trianoni békediktátum politikai, gazdasági, lélektani, nemzeti hatásai közismertek. Az ennek következtében kialakuló revíziós mozgalmak hatására szinte egy új kertművészeti stílus is keletkezett. A stílusteremtő alkotás a budapesti Szabadság téren állt, ahol szinte egy „Haza templomát” alakítottak ki: a Honvéd utca tengelyében, a mai szovjet emlékmű helyén hatalmas kör alakú irredenta (az elrabolt területek visszaszerzésére irányuló össznemzeti mozgalom) virágágyás állt. A különféle színű virágok és a fehér kavicságya a régi és az új országot, a folyókat és a „Magyar hiszekegy” sorait mintázta:

Az ágyástól északra, a homorú épületek előtti „parkcikkben” az elcsatolt részeket égtájuk szerint megjelenítő szobrok álltak, a kor legjobb szobrászainak alkotásai.

A budapesti tér a Szabadság nevet akkor kapta, miután az elnyomás szimbóluma, az Újépület lebontásra került 1898-ban. 1921. január 16-tól ezen a téren álltak a trianoni békeszerződésben elveszített országrészeket jelképező, ún. irredenta szobrok. Felvidék (Észak) szobrát Kisfaludi Strobl Zsigmond, Alpokalja (Nyugat) szobrát Sidló Ferenc, a Délvidék (Dél) szobrát Szentgyörgyi István és Erdély (Kelet) szobrát Pásztor János szobrászművészek készítették el. 1945-ben a négy, betonból készült szoborcsoportot a Magyar Fájdalom szobrával együtt a térről eltávolították, helyére 1946-ban a szovjet hősi emlékmű (Antal Károly műve) került.

Régi képeken megfigyelhető, hogy a szobrok elé szomorúeper-fákat (*Morus alba 'Pendula'*) ültettek, a talapzatokat pedig borostyánnal (*Hedera helix*) futtatták be. Mindkét növény a bánatot jelképezi, temetők gyakori növényei.

Akkor, és...

Az ágyástól délre helyezkedett el az „ereklyés” Országzászló, az országban elsőként felállítva. Az ereklyék a volt vármegyékből, városokból, és az első világháborús katonatemetőkből ideszállított földek voltak. A mű valódi történeti-történelmi eszmeiségű volt: megtalálhatók voltak a régi királyi családok címerei csakúgy, mint a már említett „Magyar hiszekegy” egy versszaka is.. A zászlót csak az avatáson húzták fel, ezen kívül mindig félárbocon állt (a Bécsi döntések idején is felhúzták egy-egy napra.)

Forrás: retronom.hu

A pesti országzászló felavatása a zászlóállítási mozgalom kezdete volt, elindítója Dr. Urmánczy Nándor. A mozgalom célja volt, hogy az ország minden (!) településén legyen félárbocon eresztett országzászló. A zászlók állításával párhuzamosan az adott teret, parkot szinte kivétel nélkül átrendezték, kiegészítették egyéb emlékművekkel, alkotásokkal. A falvak-városok (főleg a módosabbak) nem csupán egyszerű zászlótalapzatokat állítottak: maguk a talapzatok

Most...

szívnonalas képzőművészeti-építészeti alkotások voltak, amelyeket a kor neves szobrászai készítettek (a debrecenit pl. *Medgyessy Ferenc*, a nagykanizsait díszítő Turulszobrot *Istók János* alkották). Nagykanizsa az országzászló mellett még egy külön Trianon-émlékművet is állított, az építész-szobrász *Hübner Tibor* tervei szerint.

S mennyire nem túlzás állítani: a trianoni országcsönkítést országos népmozgalmak követelték. Egy-egy országzászló-szentelést, emlékmű-avatást követően „tisztelgő felvonulás” következik, kilométeres sorokban: az egyházak képviselői, elöljárók, iskolák tanulói, cserkészek, leventék, vitézek, frontharcosok, hadirokkantak, hadiözvegyek a hadiárvakkal, s az összes egyesületek és testületek tisztelegtek az emlékműnek.” – A „felszabadítás” után az országban mindenütt megsemmisítették az irredenta jellegű emlékműveket: A szovjet Vörös Hadsereg megszállásakor sokakat maguk a megszállók robbantottak fel, sok a bombázásnak esett áldozatul, sokat pedig az idegen megszállókkal kollaborálók tettek tönkre. 1945. után a kommunista párt nyomására törvényt hoztak az ún. revíziós emlékhelyek elpusztításáról, s ezek közé sorolták az Országzászlókat is. 1989 után, a demokratikus változások bekövetkeztekor lehetőség van az Ereklyés Országzászlók, Trianon-émlékművek újbóli felállítására. E mozgalmat újra széles néptömegek, politikai pártok, civil szervezetek és a honi keresztény/keresztényen egyházak is támogatják.

V.T.

Forrás: Wikipédia; www.varosom.hu

A politikai változás ellenére ez a szobor áll 2010-ben is az Ország fővárosának Szabadság terén...

Trianon – az emlékezés napja Baktalórántházán

Baktalórántházán a református templomban, ökumenikus istentisztelet keretén belül emlékeztünk a 90 éve aláírt trianoni diktátumra és ünnepeztük a kettős állampolgárságról szóló törvény elfogadását.

A lobogókkal a Történelmi Vitézi Rend tagjai vonultak be díszkísérettel. A zászlókat a felvonásuk után a nemzeti gyász jeleként félárbocra eresztették. Felcsendültek a Himnusz dallamai... majd Dr. Kovács Kálmán lelkész köszöntötte a gyülekezetet. Kihangsúlyozta: „... *Ma emlékezni gyűltünk egybe, emlékezni arra, ami 90 évvel ezelőtt történt... Kötelességünk, hogy jelezzük a világnak, sebnünk mély és fájdalmas...*” Igét hirdetett Csúry István Királyhágó-melléki református püspök. „... *most már nincsen olyan, hogy határon inneni vagy túli, ilyen vagy olyan állampolgár, hanem van magyar ember, keresztyény ember, és van Krisztust követő ember... akik azt mondjuk: Urunk fogd meg a mi kezünket és mi Veled akarunk indulni.*” A megemlékezés a Kovács Sándor vezette kárpátaljai református Ifjúsági Zenekar csodálatos műsorával folytatódott. A Trianonban történekről Balog Zoltán államtitkár úr emlékezett meg. „*Isten a történelem Ura!*” – volt a jelmondata államtitkár úr beszédének. Ez az a mondat, mellyel a Magyar Országgyűlés a Nemzeti Összetartozás Napjává emelő törvényt kezdi. Államtitkár úr „felrótta”: ha nem négy évvel ezelőtt kezdtük volna a határon inneni és túli lelkészekkel és gyülekezetekkel együtt a megemlékezéseket Trianonról, akkor lehet, hamarabb megszületett volna az állampolgársági törvény, hisz az ilyen kezdeményezésekben és elhivatott emberekben van meg az erő a változtatásra. Kiemelte: a FIDESZ-kormányoknak szembesülniük kell azzal a súlyos helyzettel, hogy minden kormányzásukat az árvíz-okozta károk helyreállításával kezdjék. Ez lehetőség azonban arra is, hogy újjáépítsék az ár-

víz-sújtotta területeket, új reményt adjanak az ott élőknek az újrakezdés lehetőségével. Vitéz Nagy Csaba tárogatóművész előadása folytatta az emelkedett hangulatú megemlékezést.. A jelenlévők a tárogató hangjára együtt énekeltek „*Ott ahol zúg az a négy folyó...*” A találkozó második részét a Debreceni Református Kistemplomi Énekkar gyönyörű műsora nyitotta, majd Dócs Norbert lelkipásztor fohásza után Zán Fábian Sándor Kárpátaljai Református püspök prédikációja következett. Püspök úr minden évben elfogadta gyülekeztünk meghívását a közös emlékezésre és nem volt ez másképp most sem. Olyan ajándékot kapott a határainkon túl élő magyarság az új állampolgársági törvénnyel – hirdette –, melyről csak álmodni mertek. Jó hallani, hogy az árvíz sújtotta településekre határainkon túlról is érkeznek segítség és a Kárpátaljai Református gyülekezetek is sok adományt gyűjtöttek, mert szeretnék legalább részben meghálálni azt a törődést, amit az anyaországtól kaptak, amikor Kárpátalján hömpölygött a gátakat átszakító ár. Ez az az összefogás, amely egy népet nemzeté tesz. „A kettős állampolgárság” címmel Dr. Gulyás Gergely az emberjogi bizottság alelnöke tartott előadást. Fontos volt ez most, hiszen sok, határainkon túli vendég első kézből tudhatta meg, hogy milyen jogokkal és kötelezettségekkel, illetve milyen feltételekkel bír a kettős állampolgárság.

Dr. Kovács Kálmán lelkész felkérte Szenn Péter VRNT. Délvidéken élő lelkipásztort, hogy vegye át ajándékunkat. Egy címer tervét, mely az épülő magyar ház díszeként fog szolgálni. Lelkészsünk hangsúlyozta: ő könnyű helyzetben van,

hisz három éve egy Bibliát kapott Szenn Péter lelkipásztor, benne a vármegyéje térképével, azért, hogy a Biblia köré építsen gyülekezetet. Most, miután a gyülekezet sikeresen működik, egy címet kap, hogy építsen hozzá hazánkat jelképező házat. Rendtársunk örömmel fogadta az ajándékot, melyet viszonzott is. Elmondta: a magyar ház a településük legöregebb háza lesz, a felújítás folyamatban van és szeretettel vár mindenkit a ház átadására. Az a munka, melyet tiszteletes úr vezetésével végez a gyülekezet, figyelemre és elismerésre méltó.

Az egyházi megemlékezést Baktalórántháza Önkormányzatának Trianon emlékműsora követte. Az előadók felidéztek a 90 évvel ezelőtti döntés következményeit, emberi tragédiáit, gazdasági hatásait. Ez az a nap, amely soha nem múló sebként ég a nemzetben.

Nagy Lajos polgármester zárszavában ígéretet tett arra, hogy egy év múlva Trianon emlékművet fogunk avatni Baktalórántházán.

Köszönjük a szervezőknek és a résztvevőknek, hogy egy olyan megemlékezésen lehetünk együtt, mely vallásra és állampolgárságra tekintet nélkül mindenki szívében maradó emlékét hagyott. Érezzük és tudjuk éreztetni, hogy él a nemzet és nincsenek magukra hagyva a határainkon túl élő magyarok. Szíveink együtt dobbannak a Himnusz szavára, szemeink együtt sírnak a tárogató hangjára. Aki itt volt, úgy indult haza, hogy tudta: „Jó magyarnak lenni!”

Köszönet a T.V.R. tagjainak, akik a rendezvény szervezésében és lebonyolításában segítettek és részt vettek: v. Berei Károly (Erdélyi TSZK), Szenn Péter VRNT lelkipásztor (Horvátország), a Hajdú-Szabolcs megyei székkapitányságtól: v. Fekete Ferenc Zoltán székkapitány, Fruttus Erzsébet VRNT, v. Nagy Csaba, Kujbus János VRNT, v. Gál Csaba, v. Bökő Péter.

v. Bacskó György

Észak-Dunántúli TSKZ. Veszprém vármegyei alcsoport

2010. június 4-én Veszprém vármegye számos településén képviseltette magát a Történelmi Vitézi Rend a trianoni gyalázat 90. évfordulóján rendezett megemlékezéseken, így többek között Balatonalmádiban, Tapolcán, Pápán és Veszprémben is.

Balatonfüreden a Kovászna parkban ezen a napon avatták fel **Lugossy László** szobrászművész Trianon Emlékművét, a 4 méteres obeliszken álló turulmadarat, mely közadakozásból, civil kezdeményezés eredményeként valósult meg. A Történelmi Vitézi Rendet **Eckert Emil VRNT.** vitézi alhadnagy és **vitéz Springmann Mihály** képviselte, akik egyébként az emlékmű megvalósulásában is jelentős szerepet vállaltak. **Köszönet érte!**

2010. június 5-én Várpalotán „Egy nap Magyarorszáგért, Trianon gyógyítása” címmel egész napos program-sorozat volt a Trianon Múzeumban, a Thury várban és a Felsővárosi Kvártélyban. A Nemzeti Összetartozás Napja szellemében **Halász János**, a Nemzeti Erőforrás Minisztériumának államtitkára mondott emlékbeszédet, majd „Magyar Tájéismereti Konferencia” címmel az elszakított ősi magyar országrészekről emlékeztek meg. A konferenciát **Dr. Szabó Pál Csaba**, a Trianon Múzeum Alapítvány elnöke nyitotta meg, melyen a Trianonnal kisebbségi sorba taszított magyarság képviselői is felszóllaltak. A Trianon Múzeum központi ünnepségét követően leleplezték **Szervátiusz Tibor Trianon-szobrát**, a „Magyar Golgotát”. Megnyitottak számos kiállítást, köztük egykori rendtársunkról, a magyar film- és

színházművészet csillagának életéről szóló „**Szelezcky Zita Emléksarok**” elnevezésűt is. A nap egyik kiemelkedő eseményeként került sor az elmúlt években is nagy sikerrel megrendezett Történelmi Zászlók Találkozó-jára, melynek keretében a Trianon Múzeumtól a Hunyadi Mátyás téren keresztül a Felsővárosi Kvártélyba 150 magyar történelmi zászló vonult fel a Magyar Honvédség Légierő Zenekarának kíséretében, köztük a Történelmi Vitézi Rendé is.

A rendezvényeken **Kun László VRNT.** közép-dunántúli székkapitány és **Csiszár Ernő Rezső VRNT** képviselték a Történelmi Vitézi Rendet.

vitéz Pintér Kornél É-Dtúli tkp.

PÁZMÁND

Tisztelettel köszöntöm Szent István királyunk, és Nemzeti ünnepünk napján Pázmánd Országzászlajának felszentelésére és megáldására megjelent honfitársainkat, kedves vendégeinket.

Ünnepelünk most – egy kicsit a magunk okán is, mert néhány óslakos pázmándi és később ideköltözött lakos összefogásából létrejött az új Országzászló és a formálódó Történelmi Emlékpark itt, a falu két részét összefogó kis lugásban.

Komoly szimbolikája van ennek.

A helynek, az ötletnek és a létrejött Zászlónak is.

Az összefogás szimbóluma a hely – az ő és újfalu között, félúton.

A Múlt és a Jövő összefogásának szimbóluma az Országzászló és a köré álmodott Emlékpark is. Mert jövője csak annak van, akinek múltja is van. És Pázmándnak minden alapja megvan a jövőben való hitre, sok száz éves történelme alapján. Volt idő, amikor sokan úgy hitték és akarták elhithetni velünk, hogy a múltat végleg el kell törölni.

Nos, a jelek szerint ez a hit most végképp leáldozóban van. Mert merünk nagyok lenni!

Az összefogás jelképe az, hogy néhányan, itteniek közös akarattal és áldozatvállalással elindították a megvalósulás felé a falu egyik büszkeségének szánt Emlékparkot és Országzászlót.

Köszönjük az Önkormányzat képviselőinek, hogy egyhangúlag álltak a kezdeményezés mellé, és támogatják annak megvalósulását. Ezzel a néhány gondolatlan szeretném átadni a kezdeményezőök nevében a falu la-

Fotó: v. Mordényi Endre

kosságának ezt az Emlékhelyet. Vigyázzunk rá, legyünk rá büszkék.

Kérjük az Önkormányzatot, hogy viselje gondját az Országzászlónak, az Emlékparknak úgy, hogy az itt élők szeretettel pillantsanak rá, amikor erre járnak.

Az ide érkezők pedig csodálattal nézzék: Lám, így is lehet!

És végezetül hajtunk fejet első, nagy királyunk, Szent István előtt, akinek köszönhetjük, hogy még ma is van hazánk, még ma is van Magyarország! Éljen Magyarország és viragozzék mindannyiunk javára!

Szent István Napján, 2010

vitéz Hajdú Szabolcs tkp.

Közép-Magyarország, Nyugat TSZK.

Diósd

ezer éves fennállása és a trianoni békediktátum kilencvenedik évfordulója alkalmából a település hazafias közönsége 2010. június 13-án **Árpád Emlékhelyet és Országzászlót avatott**, melyre a Történelmi Vitézi Rend is meghívást kapott.

A 33 méter (!) magas zászlórudat egy 18 négyzetméteres nagyságú lobo-góval, derekán a Nap, illetve a Hold jelképeivel és 33 darab zászlóval ékesítettek. Mindez egy 7 méter magas kunhalmon helyezkedik el, amire a négy égtáj felől négy lépcső vezet fel. Az emlékhelyet Diósd képviselőtestületének akaratából Makovecz Imre

ÉRD

A Vitézi Rend megalapításának és a trianoni diktátum 90. évfordulójára állítottak emlékművet Érden.

2010. október 6-án kettős ünnepet tartottak Érden, a városközpontban lévő református

Az emlékmű megalkotója: vitéz Csák Attila v.hdgy.

Nt. Higyed János szatmárnémeti református lelkész áldást mond

Kossuth-díjas építész és Dárdai Balázs építész tervei alapján, közadakozásból a Diósi Országzászló Alapítvány emelte. A kezdeményezők és az anyagi támogatók közül ki kell emelnünk Sohajda Lajos önkormányzati képviselőt, a Történelmi Vitézi Rend Nemzetvédelmi Tagozatának tagját. Az avatási ünnepen több határon innen és túli közéleti személyiség mellett jelen volt Schmitt Pál az Országgyűlés akkori elnöke, dr. Aradszki András KDNP-országgyűlési képviselő, Czene Attila államtitkár, Spéth Géza, Diósd polgármestere. Diósd lengyel partnertelepülése, **Cieszanów alpolgármestere, Janus Mazurek beszédében kiemelte: „Ami önöknek Trianon, az nekünk Jalta és Potsdam”.** Neves művészeinket: vitéz Pitti Katalin Liszt-díjas operaénekest, Baranyi László színművészt, Kóka Rozáliát és Erdélyi György előadóművészeket hallgathattuk, Bánhidi Petra tanítványai pedig „Kell még egy szó...” címmel mutattak be tánc-koreográfiát. A Wass Albert Alapítvány képviseletében Simó József figyelemztetett: nem a búsulás, hanem a cselekedet menti meg a magyart.

Schmitt Pált, a megemlékezés egyik díszvendégét idézzük: a magyar népet számos megpróbáltatás érte történelme folyamán. **„Most a csillagok állása lehetővé teszi, hogy Magyarországnak nyugodt, gyarapodó korszaka következzen.** Az út, amely

templom kertjében. Magyarorszgon elsőként avattunk emlékművet, melyet a a Vitézi Rend megalapításának és a trianoni országcsontkítás 90. évfordulójára alkotott vitéz Csák Attila szobrászművész. Az emlékmű felső félkörívében a Magyar Haza térképére zokogva boruló Patrona Hungariae alakja látható, körülötte a Magyar Hírszekegy szavaival. Alatta, középen a vitézi címer látható, felette Vörösmarty Mihály gondolata: „E hont újra nagygyá csak fiainak szent akarata te-

Az emlékmű leleplezése T. Mészáros András úr, Érd polgármestere, a T.V.R. főkapitánya v. Hunyadi László

A koszorúzás szertartása

előttünk áll, nem lesz a korábbiaknál kevésbé küzdelmes. Megteremtettük otthonunkat itt, az Isten tenyerén. Legyen módunk, időnk gyakran feltekinteni erre a zászlóra. Kívánom, hogy Diósd legyen méltó otthona az összefogás, a remény lobogójának!” Vassné Baky Ilona református, Ittész István evangélikus, valamint vitéz Gergely István (Tiszti) katolikus pap megáldotta és felszentelte az emlékhelyet és az országzászlót. A Történelmi Vitézi Rend képviseletében vitéz Soltész Gyula törzskapitány, főszéktartó vezetésével az emlékművet megkoszorúzták: Sohajda Lajos VRNT, Dukát Miklós VRNT és vitéz Virág István.

vitéz Soltész Gyula
tkp. főszéktartó nyomán

heti”. (Vörösmarty: Magyarország címere c. verséből). A vitézi címer alá pedig az „Emlékezni kötelességünk.” feliratot véste a művész. Az emlékmű az érdi önkormányzat, T. Mészáros András érdi polgármester, Tamás László VRNT, Kiss Róbert és az érdi ref. gyülekezet adományából készült el. Avató beszédet mondott Dr. Csáky Imre honv. alezredes. Igét hirdetett és áldást mondott Nt. Labossa Péter érdi evangélikus és Nt. Higyed János szatmárnémeti református lel-

Dr. Csáky Imre alezredes ünnepi beszédet mond

A szatmárnémeti magyarok koszorújának elhelyezése

kész. Leleplezte majd koszorút helyezett el rajta T. Mészáros András polgármester és vitéz Hunyadi László főkapitány. Díszőrséget állt a Vitézi Szék öt tagja és a Történelmi Vitézi Rend számos vitéze, több törzsszék képviselőjében.

Az avatást követően kezdődött Erd város hagyományos megemléke-

A Vitézi Szék tagjai koszorúznak okt. 6. Mártírjainak emlékművénél

zése az Aradon 161 éve kivégzett szabadságharcos tábornokokról és a Pesten vértanúhalált halt Batthyány Lajos miniszterelnökről. Ünnepi beszédet mondott T. Mészáros András polgármester. A Történelmi Vitézi Rend koszorúját vitéz Hunyadi László főkapitány, vitéz Dékány Ágoston országos törzskapitány és vitéz Sol-

Lukács Sándor színművész szaval

tész Gyula főszéktartó törzskapitány helyezte el a vitéz Domonkos Béla szobrászművész által alkotott emlékművön. Az ünnepség házigazdája és moderátora vitéz Erdélyi-Takács István törzskapitány volt.

vitéz Soltész Gyula
kp.tkp. főszéktartó

KÖZÉP-MAGYARORSZÁG, Kelet TSZK.

Gödöllő, június 3. Többéves kitarató munkánk eredményeként a 90. évfordulón már teljes egészében átadhattuk a Trianoni Gyásznaphra való megemlékezés szervezését a gödöllői önkormányzatnak. Ezt a szomorú feladatot ugyanis a Történelmi Vitézi Rend és a Magyar Nemzeti Lobo-gó Társasága látta el azóta, amióta elkészült Gödöllőn a Trianon emlékmű. Úgy tűnik, most már olyan mértékben beivódott a gödöllői köztudatba Trianon, hogy a város lakói, nemzeti érzelmű polgárai igénylik ezt a megemlékezést. Törzsszékünk így is meghatározó létszámmal, rendi díszben jelent meg az egyébként tisztességgel és méltón megszervezett eseményen. Halkan megjegyezzük, hogy bár az Országgyűlés ezt a napot a Nemzeti Összetartozás Napjának nyilvánította, számunkra ez a nap továbbra is Trianoni gyásznaphoz, amire fekete zászlóval, iskolai szünettel, munkaszüneti nappal és a diktátum aláírásának időpontjában harangzúgással kellene megemlékeznünk.

dr. v. Bucsy László tkp.

Bernecebaráti, június 4.: Nemzetes Urbán Zsolt elszármazott rendtársunk kezdeményezésére épült Trianon-emlékmű felavatási ünnepségén az emlékezés koszorúját helyeztük el a Történelmi Vitézi Rend nevében. Késő este volt, amikor a faluban a Szokolai kastély hatalmas

A „fekete acélgyűrű” emlékmű

ebédlőjében nagyszámú vendéglátóinkkal helyet foglalhattunk a díszesen terített asztaloknál. Több órás feszés állás fárasztotta lábainkat, s bizony jól esett az ülő alkalmatosság. Többen megtisztelték asztalunkat, beszélgettünk, barátkoztunk. Talán

egy óra sem telt el, bejött a terembe egy helybéli lakos, és riadtan mondta: Nem messze átszakadt a gát, menteni kell! Mindenki felállt, otthagyt mindent, s elsiettek a gátra, mentették otthonaikat. Vitézi helytállással, összefogva, egymást segítve.

vitéz Bodrogi Imre Endre
mb.v.alhdgy

KÖMA Kelet Dunaharaszti Alegység 2010. június. 4–5. Trianoni megemlékezések

A Dunavarsányi Önkormányzat meghívására vettünk részt a település két éve átadott Trianon emlék-

parkjában rendezett ünnepségen. Az elhangzott beszédek és előadások után a gyönyörűen kialakított parkban található haranglábnál helyeztük el megemlékező koszorúkat.

Dunaharaszti: Az emlékező, a tragédiát felelevenítő beszédek és versek után a méltatlanul elfeledett Turulos hősi szobor előtt rótták le tiszteletüket az egybegyűltek. Rendünk nevében vitéz Czófalvi Csia Attila helyezte el az emlékezés koszorúját.

Ráckeve: Szép, napos délután rendezett megemlékezést Ráckeve városa a Nemzeti Összetartozás napján:

Ráckeve

abban az elkészült új parkban, melyben virágokkal kirakott Nagy-Magyarországban a jelenlegi országhatárt is megjelenítették. Az Önkormányzati szervezők meghívásának eleget téve rendi zászló alatt vettünk részt az eseményen. Főhajtással fejeztük ki tiszteletünket az Emlékezés Parkja előtt.

Csepel: A kerület nemzeti gondolkodóinak meghívására érkeztünk a helyi református templom kertjében felállított Trianoni emlékmű felszentelésére. Országos Törzskapitány úr jelenlétében, rendi zászló alatt vett részt alcsoportunk. Az emlékezések után közös főhajtással fejeztük ki tiszteletünket az emlékmű előtt.

2010. június 5.

Dabas: Az Önkormányzat és a Jobbik városi szervezetének meghívására vettünk részt a város új Trianoni keresztjének avatásán. A megemlékezés őseink előtti tisztelettel kezdődött a hősi emlékműnél, ezu-

Trianon megemlékezés, Dabas

tán gyalogmenetben a városon át érkeztünk a felszentelés előtt álló kereszthez. A megemlékező beszédek és elhangzó énekek után helyeztük el koszorúkat az emlékmű elé. A helyi szervezők elismerésüket fejezték ki részvételünkkel kapcsolatban és kezdeményezték a hosszú távú együttműködést.

A Nemzeti Összetartozás napján alcsoportunk példaértékű munkát végzett. Elismerésemet fejezem ki a rendezvényeken résztvevő rendtársainknak: vitéz Megyei Péter alhadnagy, vitéz Czófalvi Csia Attila, vitéz Józsa Sándor, vitéz Szűcs Gyula, vitéz Hosszú Levente, vitéz Szilasi-Horváth Vivien, Gyimesi András VRNT, Krivánszi Lajos VRNT, Kondor Erika VRNT.

vitéz Szilasi-Horváth Csaba szkp.

„Nemzetiségek Felszabadítása”

A „Nemzetiségek Felszabadítása” hangzatos címszó alatt elvették Magyarország területének és lakosságának több, mint kétharmadát, köztük 4 millió magyart, megsemmisítettek egy földrajzi, gazdasági és történelmi egységet. E közben új „utódállamokat” kreáltak nagyobb nemzetiségi, kulturális, vallási, politikai és faji feszültségekkel, mint amilyenek valaha is léteztek a Kárpát-medencében.

Ez az igazságtalan „béke-rendezés”:

- tartósan, gyűlölködve egymás ellen hangolta a terület népeit,
- kiobbantotta a második világháborút, legalább 30 millió ember halálát okozva,
- a pángermán és pánszláv érdeklődések kiélesítésével utat nyitott először a Hitler-német, majd a szovjet-orosz barbár elnyomás előtt a köztük élő népek terhére,
- 100 millió Közép-Kelet-európai negyvenéves elnyomása, a hidegháború terhei,
- a politikai stabilitás hiánya, a történelmi megbékélés hiánya és a nagyhatalmi felelőtlen mesterkedések szükségszerűen vezettek ahhoz a bomlási folyamathoz, amely

még ma is tart. Nincs többé Szovjetunió, Csehszlovákia, Jugoszlávia szétesett kegyetlen belső harcokban, de az egykori magyar Délvidéken a szerbek még önkormányzatot sem hajlandók adni az ott élő magyaroknak.

Határok változnak naponta világszerte, ...

Ha a bölcs nyugati politikusok a második világháború után jóváhagyják a korábbi, nemzetközi meg egyezéssel elért, a néprajzi elveket érvényesítő terület-visszacsatolásokat, Közép-Európa és nemzetei már akkor végleges békét köthettek volna.

Nem tették! Ki a felelős mindezért? Egyetlen kormánynak vagy ún. „társadalmi rendnek” sincs joga eltitkolni Trianon gyászos történetét a következő generációk előtt!

Ne tőrjünk, hogy a „politikailag korrekt gondolkodásnak” keresztelt bűnös történelemhamisítás elzárja az ifjúságtól az igazi tények ismeretét! Ez fontos nemzetevelési érdek.

Bács-Kiskun megye

Kecskemét. A kecskeméti építésszek és képzőművészek közös munkájával elkészült terv fő motívuma egy mézskőből készült – Magyarországot a trianoni döntést megelőzően ábrázoló – térkép, amely eltérő szintkülönbségű részekre tagolódik, benne az országzászlóval. Az Országzászlót Babinszky Tünde, Vásárhelyi Dániel és Katkics Tamás építésszek; az azon helyet kapó, színes tűzománc Nagy-Magyarország ország-címert Balanyi Károly grafikus, az azt tartó angyalokat pedig Balanyi Zoltán szobrász tervezték és készítették el. Az Országzászló központi üzenetétől Vörösmarty Mihály: Szózat című költeményének első két sora kerül a talapzatra: „Hazádnak rendületlenül légy híve, oh magyar.” A felállítás körülményeire utaló felirat szövege pedig a következő: „A trianoni döntés 90. évfordulóján állította Kecskemét Város történelmi múltunk tiszteleté-

től indítva, a magyar nemzeti összetartozásba és a reményteljes jövőbe vetett hittel. Képeinken: A T.V.R. Bács-Kiskun m.csoportja tiszteleg az Országzászlónak.

Tiszaalpár. Adjon az Isten! Lezajlottak felénk is a trianoni megemlékezések. Tiszaalpáron emlékműavatáson vettünk részt jelentős rendi létszámmal. Személyes vonatkozása is van ennek az emlékmű-avatásnak, mert csak pár ember adományaiból és munkájából tudott megvalósulni egy nagyon szép Trianoni emlékhely.

Édesapám volt az egyik megálmodója ennek. A fotón vele vagyok látható és legnagyobb fiammal.

A díszőrségben II. vh. egyenruhában, két és fél óra feszes vigyázással és ebből másfél óra zuhogó esőben...

Kiskunfélegyházán ugyanaznap este 19:00 kor kezdődött a megemlékezés. A városi rendezvényen elő-

dást tartottam a Trianonig vezető útról. Igen lelkes volt a hallgatóság, s a megemlékezők gratulációiból leszűrve talán nem is sikerült ezúttal sem rosszul.

„Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?”

Rendtársi tisztelettel:

Varga Zoltán VRNT,

Bács m. Csoport, Kiskunfélegyháza

Reményik Sándor:

Gyűrűt készítettetek...

*Egy gyűrűt készítettetek, feketét,
Acélból, – dísztelent, keményet,
És a dátumot belevésztetem,
Hadd érezzem az ujjamon, hogy éget,
S jusson eszembe, hogy az életem
Egy kockára tettem föl mindenestől!*

Június 4. 1920.:

*Én megállok e sírkő-dátumon.
Én nem megyek egy lépést se tovább.*

*Eszembe jutnak Nyugat népei,
A góg, a bitszegés, a csalfáság!
A társtalanság komor bélyege
A megázott, széttépett bazán,
Mobács, Majtény és Világos után:
Neuilly és Versailles és a Trianon!*

*Párist, e hitvány, dölyfös ember-bábelt
Csak gyűlölni és megvetni tudom.*

[...]

*Remete-nemzet lesz a magyar nép,
Mintba magányos szirten állana,
Vezekelő-oszlop tornyos tetején;
S csak Istene lesz véle, s bánata.
Eszembe jut a kettétörött kard,
És lobogóink tépelt erdeje,
És néma, fagyott öblű kürtjeink, –
A némaságuk mintba zengene!*

Eszembe jutnak elnyomóink itt:

És árva testvéreink odakint;

Június 4. 1920:

E dátum lázít, fenyeget és int.

[...]

1920. június 8.

KÖNYVAJÁNLÓ

Dokumentumok a magyarok megsemmisítéséről (1917–1967)

Magyar Holocaust I.

Kaposvár, 1998 – Magyar Nemzeti Történelmi Társaság.

Az előszóból: *Mályusz Elemér* történészünk írta meg 1931-ben (Vörös emigráció, I–III. Napkelet) a magyarországi – 1919-ben hatalomra jutott – szovjet bolsevista rendszer természetét. „Hónapok szívós munkája,....áthatolhatatlan gyűrűvel fogja körül Magyarországot. Ostromlott vár lett Magyarország, amelyből semmi igaz hír ki nem juthat. A nyugati közvélemény csak az emigráció torzító tükrében látja a magyar eseményeket. Senki sem beszél az oroszországi terrorról, senki sem emlékszik már a magyarországi vörös terrorra, mindenki csak a fehér terrorról hall. Az emigráció sikere volt ez. Büszke is volt rá. (i.m.106.) Jászi Oszkár írja (Magyar Kálvária 112.1.), hogy „óriási jelentőséget tulajdonítottam annak, hogy a kommunista rendszer gyakorlatilag kipróbáltassék. Ha sikerül, annál jobb: akkor nyitva áll az út a

fejlettebb világrend felé: ha nem, bár szörnyű áldozatok árán, az orosz és a magyar példa felszabadítja az emberiséget a kommunista tan zsarnoksága alól.” ...

Az 1917-67 közötti Magyar Holocaust a szovjet-bolsevizmus, az un. kommunizmus természetéből fakad. Mindszenty József írta (Emlékirataim, Bp.1989.50-51.): „...engem első fogságom emléke állandóan hajtott a bolsevizmus könyörtelen módszereinek elemzésére... E tekintetben mindig hiányoltam – a Horthy-korszakban is – a felvilágosító munkát, amelyet részrehajlás és harag nélkül...kell végezni.

Kedves Olvasó és Te Magyar Ifjuság! Ismerkedjél meg a Magyarság elhallgatott, feledésre ítélt hiteles Múltjával: a MAGYAR HOLOCAUSTTAL...

Kaposvár, 1997. Szent Karácsonyán

Dr. Magyar Kálmán a MNTT. elnöke

Történelmi Vitézi Rend díszegysége

Ökumenikus istentiszteletet celebrálja: Kladiva Imre atya a római katolikus egyház részéről és Somodi Lajos lelképásztor a református egyház részéről.

Jász-Nagykun-Szolnok megye

Jászkisér: Ünnepeles keretek között – a Szent Korona jelenlétében – Trianon Emlékmű avatására került sor a városban. A Baráti Egyesület titkárának, Gubicz Andrásnak meghívására vitéz Nagy Csaba elnök személyében az Oroszlányi Rákóczi Szövetség is képviseltette magát az eseményen. A két civil szervezetet baráti szálak kötik össze, hiszen a tavalyi franciaországi, yerres-i Rákóczi-megemlékezésen, majd az idei majki Rá-

kóczi Napon is közösen tisztelegtek a történelmi megemlékezéseken. A Trianon emlékmű vitéz Csák Attila (a Történelmi Vitézi Rend vitézi hadnagya) szobrászművész alkotása. A rendezvényen ünnepi beszédet mondott Babucs Zoltán hadtörténész és dr. Bakos Batu, a Szent Korona Lovagrend nagymestere. A megemlékezés

Vitéz Bodnár Attila az emlékmű ötletgazdája, fővédnöke

Jászkapitánynek az emlékünnepen.

kulturális műsorában többek között fellépett Molnár László színművész, a szolnoki Szigligeti Színház igazgatója, valamint Nagy Roland, az oroszlányi Lengyel József Gimnázium és Szakközépiskola tanulója, aki Wass Albert: „Adjátok vissza a hegyeimet” című prózarészletét adta elő. Az avatási ünnepség koszorúzással zárult, melyen vitéz Nagy Csaba oroszlányi elnök is elhelyezte az emlékezés virágait.

Meg kell említenünk egy történelmi, évfordulós eseményt is: vitéz nagybányai Horthy Miklós, Magyarország kormányzója 80 évvel ezelőtt avatta fel Jászkiséren az I. világháborús Patrona Hungariae emlékművet.

vitéz Bodnár Attila,
az emlékmű ötletgazdája,
fővédnöke

Nagyszénás: „Az emlékművet állította Nagyszénás nagyközség önkormányzata és lakóközössége” – hirdeti az emléktábla. A 2010-ben emelt Trianon emlékművet vitéz Csák Attila szobrászművész, a Történelmi Vitézi Rend v. hdgya alkotta.

HOLTOMIG HISZEM

*Éltemben elmondtam már nem is egyszer,
Nem szűnök meg orkánként ordítani,
Őrizni, és bosszúért kiáltani.
Amit ránk hagyott a Nagy Fejedelem,*

*Mert e szó magyarnak fekete lepel,
Mi szertetépte szentelt határait:
Fájdalmak lendülnek ostora hegyén,
Oszlatni Trianonból a felleget.*

*Elmondom ismét, még talán ezerszer,
Vihar sem tépbeti ki vén kezemből,
Suttogás lesz a mennydörgés mellettem,
Mert fáj, amit velünk orozók tettek!
Fel nem adhatom, mit kaptunk az Égtől,
Hazám teljességét holtomig biszem!*

Ferencváros, 2010. május 17.

Lengyel Károly

KÖNYVADOMÁNY A KÁRPÁTALJAIÁKNAK

Csaknem háromezer kötet könyvet adott át a Történelmi Vitézi Rend a Magyar Református Szeretetszolgálatnak, a kárpátaljai magyarság javára.

A könyvek gyűjtése még tavasszal kezdődött – mondta el vitéz Lovass Sajtos Szilárd szkp. református tábori lelkes, a gyűjtés egyik szervezője. Gyűjtöttünk mese- és mondakönyveket, ifjúsági irodalmat, szépirodalmat, történelem-, földrajz-, magyar irodalom-, magyar nyelvtan könyveket és tankönyveket, ének- és dalgyűjteményeket,

Főkapitány úr, v. Fekete Ferenc Zoltán szkp, v. Lovass Sajtos Szilárd szkp és v. Bacskó György v.hdgy a könyvek rendezésekor

vallási és kegyességi irodalmat, tudományos és ismertterjesztő könyveket, útikönyveket, egyszóval olyan irodalmi termékeket, amely értéket képvisel és értéket közvetít a szórvány magyarság számára. Nagyobb könyvadományokat kaptunk Budapestről, Pécsről, Kecskemétről, Csepelről, Debrecenből. A könyveket átválogattuk, dobozoltuk, hiszen a cél nem a ponyva és selejt, hanem tartalmában és minőségében is értékes adományozás, a magyar nyelvű olvasás segítése határunkon túl. Átválogatás után a könyvekbe bekerült a „Történelmi Vitézi Rend adománya” bélyegző. Előkészítettük ezeket a kiszállításra, majd hivatalosan átadtuk a MRSZ javára. Nagy Béla, a Kárpátaljai Református Egyház főgondnoka már vissza

is jelzett, hogy a könyvek rendszerben megérkeztek Beregszászra. Itt már ők fogják elosztani, s célba juttatni a kisebb falvak, közösségek könyvtáraiba.

A Történelmi Vitézi Rend egy kisebb adag tankönyvsomagot (kb. 500 tankönyvet, oktatási segédanyagot) pedig Varbóra juttatott el Gere Gábor lelkész úrhoz, aki egyben a MRSZ Tiszáninenni kurátora. Ő ezeket a tankönyveket elsősorban az árvízkárosult falvak diákjai között fogja kiosztani.

Köszönetemet szeretném kifejezni mindazoknak, akik ebben a gyűjtési akcióban bármilyen módon részt vettek, s adományukkal hozzájárultak e szép és nemes cél eléréséhez. Isten áldja meg őket a továbbiakban is.

vitéz Lovas Sajtos Szilárd szkp.

Erdélyi szervezetek csatlakoztak a kármentéshez!

Segélyezési felhívás az anyaországi környezeti katasztrófa károsultjainak megsegítésére:

Megrendülve vettük tudomásul az anyaországi Veszprém megyében bekövetkezett tragikus környezeti katasztrófa híret, amely emberéletek kioltása mellett felbecsülhetetlen ökológiai és anyagi károkat okozott. Megpróbált nemzettársainkkal való együttérzésünket segélyezési szándékunkkal fejezzük ki. Az észak-kelet-magyarországi árvízkárosultak segélyezése céljából a Nemzeti Összetartozás Napján széles körű szervezetközi együttműködést hoztunk létre Erdélyben, amelynek tagja az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács, a Magyar Ifjúsági Tanács, az Erdélyi Magyar Ifjak, a Gondviselés Segélyszervezet, az Országos Dávid Ferenc Ifjúsági Egylet, a Civitas Alapítvány és a Lókodi Ifjúsági Alapítvány. Az elmúlt hónapokban gyorssegélyezéssel, pénzbeli és természetbeni adományokkal, önkéntesek helyszíni munkájával sikerült segítenünk a rászorulókon. A vörösiszap-áradat által okozott anyagi károk enyhítéséhez saját szervezeteink költségvetéséből is hozzájárulunk, ugyanakkor **felhívással fordulunk mindazokhoz, akik valamilyen formában szeretnének bekapcsolódni jótékonyági tevékenységünkbe.** Adományszervezési akcióinkkal pénzsegélyeket gyűjtünk, amelyek rendeltetésszerű hasznosításáért felelősséget vállalunk, és ennek nyilvánosságát biztosítjuk. A pénzbeli felajánlások fogadására a Gondviselés Segélyszervezet e célra nyitott és elkülönítve, közös felügyelet alatt kezelendő bankszámláit* használjuk. **A segélyezés részleteiről érdeklődő személyek figyelmébe ajánljuk a +40721267596-os telefonszámot (Szabó László), valamint az arviz2010@gmail.com elektronikus postafiókot, amelyekkel rendelkezésükre állunk.**

Kolozsvár, 2010. október 10.

Tőkés László EP alelnök sajtóirodájából

KÖSZÖNJÜK!

Várpalota, Zichy-kastély.

Az 1920 után Magyarországtól elszakított területeken élő honfitársaink számára a belépés ingyenes.

A kiállítás a Kárpát-medence természeti, történelmi, kulturális értékeit mutatja be; foglalkozik a trianoni békediktátummal, a bécsi döntésekkel, a párizsi békeszerződések történetével, azok következményeivel.

Nyitvatartás: április 1-től október 15-ig.

www.trianonmuzeum.hu

A Nemzeti Összetartozás melletti tanúságtételről

Mi, a Magyar Köztársaság Országgyűlésének tagjai, azok, akik hiszünk abban, hogy Isten a történelem ura, s azok, akik a történelem menetét más forrásokból igyekszünk megérteni, hazánkért és a magyar nemzet egészéért, az Alkotmányban rögzített felelősségünk jegyében, a magyarság egyik legnagyobb történelmi tragédiájára, a történelmi Magyarországot szétdaraboló, s a magyar nemzetet több állam fennhatósága alá szorító, 1920. június 4-én aláírt békediktátumra emlékezve, számot vetve e békediktátum által okozott politikai, gazdasági, jogi és lélektani problémák máig tartó megoldatlanságával, egyaránt tiszteletben tartva a magyar nemzet érdekeit és más nemzetek jogát arra, hogy a magyarság számára fontos kérdésekről másként gondolkodjanak, attól a céltől vezettetve, hogy e cselekedettel hozzájárulunk a Kárpát-medencében együtt élő népek és nemzetek kölcsönös megértésen és együttműködésen alapuló békés jövőjéhez, s egyúttal a XX. század tragédiái által szétdarabolt Európa újraegyesítéséhez, a következő törvényt alkotjuk:

1. § A Magyar Köztársaság Országgyűlése tisztelettel adózik mindazon emberek, közösségeik és azok vezetői, illetve az ő emléküik előtt, akik 1920. június 4., a magyar nemzet külső hatalmak által előidézett igazságtalan és méltánytalan szétszaggatása után áldozatvállalásukkal és teljesítményükkel lehetővé tették, hogy e tragédiát követően a magyarság mind szellemi, mind gazdasági értelemben képes volt újra megerősödni, s képes volt túlélni az ezt követő újabb történelmi tragédiákat is. Az Országgyűlés fejet hajt mindazon nők és férfiak, illetve az ő emléküik előtt, akik e küzdelemben az elmúlt kilencven év során magyarságukért hátrányt, sérelmet szenvedtek, külön megemlékezve azokról, akik az életüket kényszerültek áldozni nemzeti önazonosságuk vállalásáért.

2. § A Magyar Köztársaság Országgyűlése megállapítja, hogy a trianoni békediktátum által felvetett kérdések történelemből ismert eddigi megoldási kísérletei – mind az idegen hatalmak segítségével végrehajtott újabb határmódosítások, mind a nemzeti önazonosságnak a nemzetközi ideológiája jegyében történt felszámolására irányuló törekvések – kudarcot vallottak. Ebből kiindulva az Országgyűlés kinyilvánítja, hogy a fenti problémák megoldását csak a nemzetközi jogi szabályok által kijelölt keretek között, demokratikus berendezkedésű, szuverenitásuk birtokában lévő, polgáraik és közösségeik számára gyarapodó jólétet, jogbiztonságot és a gyakorlatban is érvényesülő jogegyenlőséget biztosító egyenrangú országok kölcsönös tiszteleten alapuló együttműködése eredményezheti, melynek kiindulópontja csak az egyének – a nemzeti önazonosság megválasztását is magában foglaló – szabadsága, s a nemzeti közösségek belső önrendelkezéshez való joga lehet. Az Országgyűlés ugyanakkor elítél minden olyan törekvést, amely az adott állam területén kisebbségben élő nemzetrészek asszimilációjának előidézésére irányul.

3. § A Magyar Köztársaság Országgyűlése kinyilvánítja, hogy a több állam fennhatósága alá vetett magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek, melynek államhatárok feletti összetartozása valóság, s egyúttal a magyarok személyes és közösségi önazonosságának meghatározó eleme. Ebből kiindulva az Országgyűlés megerősíti Magyarország elkötelezettségét a magyar nemzet tagjainak és közösségeinek egymással való kapcsolatuk fenntartására és ápolására, és az Európában elfogadott gyakorlatot alapul vevő közösségi autonómia különböző formáira irányuló természetes igényének támogatására.

4. § A Magyar Köztársaság Országgyűlése kötelességének tekinti arra inteni a nemzet ma élő tagjait és a jövő nemzedékeit, hogy a trianoni békediktátum okozta nemzeti tragédiára mindörökké emlékezve, más nemzetek tagjaiban okkal sérelmeket keltő hibáinkat is számon tartva, s ezekből okulva, az elmúlt kilencven esztendő küzdelmeiben az összefogás példáiból, a nemzeti megújulás eredményeiből erőt mentve, a nemzeti összetartozás erősítésén munkálkodjanak. Ennek érdekében az Országgyűlés június 4-ét, az 1920. évi trianoni békediktátum napját a Nemzeti Összetartozás Napjává nyilvánítja.

5. § **Jelen törvény 2010. június 4-én lépett hatályba.**